

ಮಂಗಳ
ಹೃದಯ ಪುಸ್ತಕಂ

THE HEART BOOK

Eighth revised edition

56 E
230

KANARESE MISSION PRESS AND BOOK DEPOT,
MANGALORE

1926

Price: 1 Anna.

ಬಿಲ: ೧ ಅಣ.

N12<529037990 021

HLS

ubTÜBINGEN

<http://idb.ub.uni-tuebingen.de/diglit/56E230/0003>

TH

29

KANARES

THE HEART BOOK

IN MALAYALAM

~~~~~  
Eighth Edition  
~~~~~

മ ഞ ന ഷ
ഘ ങ ഞ ങ ഞ ഞ ഞ

PRINTED AT THE

KANARESE MISSION PRESS AND BOOK DEPOT MANGALORE

KANARESE MISSION PRESS AND BOOK DEPOT,
MANGALORE

1926

THE HEART BOOK

IN MALAYALAM

English Edition

1888

കാനര മിഷൻ പ്രസ്സ് ആൻഡ് ബുക് ഡിപ്പോട്ട്, മംഗലൂർ

PRINTED AT THE
KANARESE MISSION PRESS AND BOOK DEPOT, MANGALORE

56 E 230

KANARESE MISSION PRESS AND BOOK DEPOT

MANGALORE

1888

ഈ
വസ്തു
രിച്ചിരി
കുന്നു.
ലൂകിൽ
മായി
56E അ
ണങ്ങൾ
മെങ്കിലും
ച്ചറിയാ
കയ്യല്ല
യി അ
അതു
അതുകൊ
ഘടയാ
ന്നം

മാനുഷഘോരദൃശ്യം.

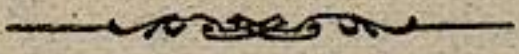
ഈ പുസ്തകത്തിൽ മനുഷ്യന്റെ ഘോരയാവസ്ഥ എങ്ങിനെ എന്നു ചിത്രമുഖേന വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. മാനുഷഘോരദൃശ്യം ദ്വിവിധമാകുന്നു. അതു ഒന്നുകിൽ ദൈവത്തിന്നു, അല്ലെങ്കിൽ പിശാചിന്നും പാപത്തിന്നും വശമായി ദൈവമന്ദിരമോ പിശാചിന്റെ പാർപ്പിടമോ ആയിരിക്കും. മനുഷ്യന്റെ ഗുണലക്ഷണങ്ങൾ മുഖത്തു കിഞ്ചിൽ പ്രത്യക്ഷമാകാമെങ്കിലും (അന്തർഗ്ഗതം) ഘോരയാവസ്ഥ തിരിച്ചറിവാൻ ആർക്കും സാധിക്കുന്നതല്ല. “ചകയല്ല പൂന്നു നോക്കുവാൻ.” അതു സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്ന ദൈവം തിരുവചനത്തിൽ അതു വെളിപ്പെടുത്തി കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു അന്ത്യന്റെ ഘോരമല്ല, എന്റെ ഘോരയാവസ്ഥ എങ്ങിനെ എന്നു ഓരോരുത്തനും ദൈവവചനഗ്രന്ഥം വായിച്ചു മനസ്സി

1*

MANGALORE

ലാഭേണ്ടതാകുന്നു. കാരണം, ഹൃദയാവസ്ഥ
 ക്ഷണസാരമായിട്ടാകുന്നു ഐഹികനടപ്പും പാ
 രത്രികപ്രാപ്തിയും. ഹൃദയം ഒരു ഭവന
 ത്തിന്നു തുല്യം. അതിൽ വസിക്കുന്നതാകു
 ന്നു എന്നു അറിയേണ്ടതാകുന്നു. ഹൃദയം ഒരി
 ക്കലും കൂടിയാനില്ലാതിരിക്കയില്ല. ദൈവ
 ത്തിന്നു വശമായ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു ദൈവി
 കഗുണങ്ങളും പാപത്തിന്നു വശമായ ഹൃദയ
 ത്തിൽനിന്നു ആസുരഗുണങ്ങളും പുറപ്പെട്ടു
 സ്വർഗ്ഗമോ നരകമോ അനുഭവമാക്കും. ഈ
 ഗ്രന്ഥത്തിൽ ചിത്രങ്ങൾ പത്തുണ്ടു. അതിൽ
 എട്ടു ചിത്രം മനുഷ്യരുടെ മുഖങ്ങളെയും ഹൃദയ
 ങ്ങളെയും കാണിക്കുന്നു. പത്തു ചിത്രങ്ങളുടെ
 യും സാരം ഈ പുസ്തകത്തിൽ വിവരിച്ചു പറ
 കയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇതിൽനിന്നു ഓരോരു
 ത്തനും താന്താന്റെ ഹൃദയാവസ്ഥ സൂക്ഷ്മ
 മായി മനസ്സിലാക്കി ദൈവവശമായ ഹൃദയം
 പ്രാപിച്ചു ശുദ്ധഹൃദയത്തോടെ പരിശുദ്ധനാ
 യ ദൈവത്തെ സേവിച്ചുപോരുവാൻ ഇടയാ
 ത്തീരുമാറാകട്ടെ!

ഒന്നാം ചിത്രം.

ഇതു പാപിയുടെ ഹൃദയാവസ്ഥയെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ചിത്രമാകുന്നു.

മുഖരൂപം തരക്കേടില്ല എന്നു തോന്നിപ്പോകാമെങ്കിലും മുഖത്തു സ്ഥിരമായ ഒരു തെളിയില്ല. ഹൃദയമോ പാപത്തിന്നധീനമാക്കിയിരിക്കുന്നു. നടുവിൽ കാണുന്നതു ദൈവവശരൂപമായ പിശാചാകുന്നു. അവൻ രാജാവായി വാഴുന്നതുകൊണ്ടു മനുഷ്യനു പാപം ചെയ്യാതിരിപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ചുറ്റും കാണുന്ന ഭൃഗുങ്ങൾ അവന്റെ ചേവകരാകുന്നു. അവ മനുഷ്യന്റെ ഓരോ ഭൃഗുണങ്ങളെയും പാപങ്ങളെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. വലഭാഗത്തു മീതെയുള്ള ഭൃഗുരാജാവായ സിംഹം അഹങ്കാരത്തിന്നു ദൃഷ്ടാന്തം. ഞാൻ തന്നെ വലിയവൻ, എന്നിങ്ങു മീതെ ആരുമില്ല, ശേഷമുള്ളവ നിസ്സാരം എന്ന ഭാവമല്ലയോ സിംഹഗുണം. അതിന്നു വിരോധമായി വല്ലതും കണ്ടാൽ ഉടനെ കോപവും ഹൃഷ്ടിയും പുറപ്പെടുകയും ചാടി വീഴുകയും ചെയ്യും. ലോകത്തിലെ ജനങ്ങൾ മിക്കപേരും ഈ സ്വഭാവക്കാരാകുന്നു. സാധുക്കളിൽപോലും സിംഹസ്വഭാവം ഉണ്ടു.

സിംഹത്തിന്റെ താഴെ മന്ത്രിയായ കുറുക്കൻ നില്ക്കുന്നു. ബലത്താൽ സാധിക്കാത്തതു കൗശലത്താലും ചതിപ്രയോഗത്താലും സാധിപ്പിക്കുന്നവനാകുന്നു കുറുക്കൻ. അ

ലിമാനി
മാര കു
അ
യയയ
ശച്ച, ട
തന്റെ
ച്ചു പ
രൂക്കി
ണങ്ങ
വെയ്യ
കലവ
കൂടെ
പ
കിയ
ഒരു
പാപ
ന
കില
കു, 4
തന്ന
ലികള
നവർ
കി

ഭിമാനികൾ പലപ്പോഴും ചരിയന്മാരമാകുന്നു. ഇവ രണ്ടാ
മാനുഷഘട്ടത്തിൽ ഒന്നിച്ചു ചേർന്നിരിക്കുന്നു.

അതിന്നു താഴെ പാമ്പാകുന്നു ഉള്ളതു. പാമ്പു അസ്മ
യയേയും പകയേയും സൃഷ്ടിക്കുന്നു. അസ്മയക്കാരനായ പി
ശാചു, ദിവ്യസ്വരൂപത്തിൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട ആദ്യമനുഷ്യരെ
തന്റെ നിദാഗ്രസ്ഥിതിയിൽ ചരത്തണമെന്നു നിശ്ചയി
ച്ചു പാമ്പിന്റെ വേക്കും ധരിച്ചു ചരിച്ചു ദൈവദോഹിക
ളാക്കിത്തീർക്കയും തന്റെ വിഷം അവരിൽ പകന്നു പാപമര
ണങ്ങൾക്കും ദൈവകോപത്തിന്നും പാത്രങ്ങളാക്കിത്തീർക്കയും
ചെയ്തു. അസ്മയയിൽനിന്നും പകയിൽനിന്നും അല്ലയോ
കലപാതകങ്ങൾ മിക്കതും സംഭവിക്കുന്നതു. ഇവർ തങ്ങളു
ടെ വിഷംകൊണ്ടു മറ്റുള്ളവരെയും വധിച്ചാക്കുന്നു.

എലി വേല ചെയ്യാതെ മനുഷ്യർ അദ്ധ്വാനിച്ചുണ്ടാ
ക്കിയവയെ കട്ടുകൊണ്ടുപോകയും തിന്നുകയും ചെയ്യുന്ന
ഒരു ജന്തുവാകുന്നു. മടിച്ചു, മോഷണം, ലുബ്ധ് ഇത്യാദി
പാപങ്ങൾക്കു എലി അടയാളമാകുന്നു.

നായി ശുദ്ധാശുദ്ധം ഇല്ലാത്ത ഒരു മൃഗമാകുന്നു. എന്തെ
ങ്കിലും നന്നും, ആരെ കണ്ടാലും കരക്കും, ഏവരോടും കളി
ക്കും, എവിടെയെങ്കിലും കഷ്ടിക്കും, താൻ ചരട്ടിച്ചതു താൻ
തന്നെ തിന്നും. വിശുദ്ധമായതിനെ നിന്ദിച്ചും ദിവ്യകാര്യാ
ദികളെ പരിഹസിച്ചും അശുദ്ധമായതിൽ രസിച്ചും പോര
ന്നവർ നായിയുടെ സ്വഭാവക്കാരാകുന്നു.

കഴു ശവത്തിന്റെ മണം ദൂരത്തുനിന്നു അറിഞ്ഞു പറ

ന്നു വന്നു വയറു നിറയുവോളം തിന്നുന്നു. എത്ര ആട്ടിയാ
 ലും എറിഞ്ഞാലും ശവത്തെ വിട്ടുപോകയില്ല. “പിന്നാ
 കണ്ട കഴുപോലെ” എന്നുണ്ടല്ലോ. മനുഷ്യരിലും കർമ്മി
 സേവ ധാരാളം ഉണ്ടു. അവരുടെ ദൈവം വയറത്രെ.
 അമൃതമായ ഭേദിയെ കുറിച്ചു യാതൊരു ചിന്തയും അവ
 ക്കില്ല. ആത്മാവിന്നു ഹാനി വന്നാലും വിശപ്പിന്നു വേണ്ടി
 ഏതു ദോഷമെങ്കിലും ചെയ്യും. “ഉദരനിമിത്തം ബഹു കൃത
 വേഷം” എന്നാണല്ലോ.

ആന മനുഷ്യരിലുള്ള ദുർമ്മോഹത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.
 മദാപിടിച്ച ആനയോളം ഭയങ്കരമായ ഒരു ജന്തുവും ഇല്ല.
 ഹൃദയമെന്ന ഭവനത്തിൽ കിടക്കുന്ന ദുഷ്ടാമമോഹങ്ങൾ വി
 ചാരത്തിലും വാക്കുകളിലും പാട്ടുകളിലും നോട്ടത്തിലും ക്രിയ
 കളിലും പ്രത്യക്ഷമാക്കുന്നില്ലയോ? ഇതിനാൽ എത്രയോ
 സ്രീപുരുഷന്മാർ വക്കുളായ്ക്കായിരിക്കുന്നു. ഇതു ഭയങ്കരമാ
 യൊരു പാപമാകുന്നു. ആനയോടു കളിക്കരുതു. ഈ
 പാപത്തോടും കളിക്കരുതു.

മേല്പറഞ്ഞ മൃഗങ്ങളും അവ സൂചിപ്പിക്കുന്ന പാപങ്ങളും
 കൂടാതെ എണ്ണമില്ലാത്ത വിധം ഇനിയും ഉണ്ടു. അവയെല്ലാം
 ചിത്രത്തിൽ കാണിച്ചാൻ തരമില്ല. ചാപല്യം പെരുകിയ
 കുരണ്ടു, വെളിച്ചം വെറുക്കുന്ന ക്രമനം കടവാതിലും, കടി
 ഞ്ഞാണില്ലാത്ത കുതിര, കാതററ പന്നി, കത്തുന്ന പോത്തു,
 മരിക്കുന്ന കുനിയൻ, തീക്കൊള്ളിമേൽ കളിക്കുന്ന മീറു, കള്ളം
 പുണ്ണം കണ്ട ഈച്ച, ചേററിൽ രസിക്കുന്ന എരുമ, മണ്ണു തി

ന്നന്ന മണ്ഡലി, ആട്ടു കേട്ട പന്നി, ചോര കുടിപ്പാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന നരി ഇത്യാദി മൃഗങ്ങളുടെ സ്വഭാവവും ഹൃദയത്തിൽ നിറഞ്ഞു കിടക്കുന്നുണ്ട്.

പിശാചിന്റെ ഇഷ്ടത്തിന്നു കീഴ്പ്പെട്ടു മേല്പറഞ്ഞ ഭൃത്യ മൃഗങ്ങളുടെ ഭൃത്യപദാവം മനസാ, വാചാ, കർമ്മണാ കാണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നേടത്തോളം ദൈവാത്മാവിന്നു ഹൃദയത്തിന്നകത്തു പ്രയേശം ഇല്ല. ചിത്രത്തിൽ ദൈവാത്മാവിനെ കുറിക്കുന്നതു പ്രാചു തന്നെ. ദൈവാത്മാവിന്നു അകത്തു കടപ്പാൻ മനസ്സുണ്ടെങ്കിലും സ്ഥലം കാണുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു പുറത്തു നിന്നിട്ടു പാപബോധവും അനുതാപവും ജനിപ്പിക്കുന്ന ഭാവനകളാകുന്ന രീജപാലകളെ ഹൃദയത്തിലേക്ക് അയക്കുന്നു. അചയിൽ ചിലവ അടുത്തു ചെന്നു ഹൃദയത്തെ തൊടുന്നുവെങ്കിലും ഹൃദയത്തിൽ ഏൽക്കുന്നില്ല. അകത്തുള്ള നക്ഷത്രം മേലാൽ ഗുണം വരാ, ദൈവകടാക്ഷത്തിന്നു പാത്രമായ്കീടും എന്നുള്ള ആശയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. എങ്കിലും അതും ഇരുണ്ടുകിടക്കുന്നു. പുറമെ ദൈവത്തിന്റെ ഭൂതനാ നിന്നുകൊണ്ടു ദൈവവചനത്തെയും അതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ദൈവകരുണയെയും കുറിച്ചു ചെവിയിൽ മന്ത്രിച്ചു ചൊല്ലിക്കൊടുക്കുന്നുവെങ്കിലും മനുഷ്യൻ ആവകകു ഒട്ടും ചെവി കൊടുക്കുന്നില്ല. ഇങ്ങനെയൊക്കുന്നു സർവ്വ പ്രാകൃതന്മാരുടെയും സ്വഭാവം.

ദൈവം മനുഷ്യരെ കുറിച്ചു പറയുന്നതു കേൾപ്പിൻ!
“നീ റിമാൻ ആരുമില്ല, ഒരുത്തൻപോലുമില്ല; എല്ലാവരും

ആട്ടിയാ
പിന്നാ
കുക്കി
യറത്രെ
അവ
വേണ്ടി
യഹൂത
പിക്കുന്നു.
ഇല്ല.
വി
ക്രിയ
യുതയാ
യകരമാ
ഈ
പങ്ങളും
യെല്ലാം
രുകിയ
കടി
പാത്തു;
കളളം
ണതി

രും വഴിതെറി ഒരുപോലെ കൊള്ളരുതാത്തവരായി; നന്മ ചെയ്യുന്നവനില്ല, ഒരുത്തൻപോലും ഇല്ല.”

ഒരു ദൈവഭക്തൻ സ്വന്ത അനുഭവത്തിൽനിന്നു പറയുന്നതെന്തെന്നാൽ: —

“ഇതാ, ഞാൻ അകൃത്യത്തിൽ ഉരുവായി; പാപത്തിൽ എന്റെ അമ്മ എന്നെ ഗർഭധരിച്ചു.”

“വൈകാതെ അണഞ്ഞു മാപാപിയേ വാ!

ആകാശത്തിൽ നിന്നു വിളിക്കുന്നിടം!

വിസ്ഫോദനത്തിൽ നിലെപ്പാൻ നീ ആർ?

സംസാരം വെറുത്തു മേലേവ നീ പാർ!”

ഇങ്ങനത്തവൻ കഴിക്കേണ്ടും പ്രാർത്ഥന.

കനിവുള്ള ദൈവമേ! പാപത്താൽ നിറഞ്ഞുകിടക്കുന്ന എന്റെ ഹൃദയത്തെ കടം ക്ഷിച്ചു നോക്കേണമേ! അന്ധകാരം വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്ന എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ സ്വർഗ്ഗീയ വെളിച്ചം അയച്ചുരുളേണമേ! എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ സാക്ഷാൽ അവാസ്ഥയെ എന്നെ തിരിച്ചറിയു മാറാകേണമേ! ഞാൻ മൃഗപ്രായമായോടായി; എന്നിൽ കനിഞ്ഞു എന്നെ

മനുഷ്യനാക്കിത്തീർക്കേണമേ! പിശാചിനെയും
അവന്റെ ചേവകരെയും എന്റെ ഹൃദയ
ത്തിൽനിന്നു പുറത്താക്കി നിന്റേതായിരിക്കു
ന്ന ഈ ഹൃദയത്തെ പുണ്യാഹംകഴിച്ചു അ
തിൽ പ്രവേശിച്ചു വാഴേണമേ! ആമേൻ.

രണ്ടാം ചിത്രം.

ചെയ്ത പാപങ്ങൾ കാത്ത് അനുതപിപ്പാൻ
തുടങ്ങിയ പാപിയുടെ ചിത്രം.

മേല്പറഞ്ഞ പരമാർത്ഥമായ പ്രാർത്ഥന കേട്ടിട്ടു ദൈവം
തന്റെ ഭൂതൻമുഖേന പാപിക്കു ഒരു തലയോട്ടു കാണിച്ചു
കൊണ്ടു വേഗം അടുത്തുവരുന്ന മരണത്തെ കാഴ്ചിക്കയും,
കാങ്ങിയ വാളിനാൽ മരണശേഷം ഉണ്ടായാണുള്ള ദൈവ
ത്തിന്റെ ന്യായവിധിയെ സൂചിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നു. പാ
പിയുടെ മേൽ ദൈവകോപം ഉള്ളതുകൊണ്ടു അവനിൽ ഭയ
വും ക്ലേശങ്ങളും അസമാധാനവും ഉണ്ടാകുന്നു. വേശ്യാദോ
ഷം, പുലയാട്ടു, കോപം, ഗർവ്വം, അസൂയ, പകകൾ, മോഷ
ണം, ലുബ്ധു, മദ്യപാനം, കളവു, ഭൂഷണം, ഇത്യാദി പാപങ്ങ
ളാൽ അശുഭരാജീന്ദ്രവർഷം പരിശുദ്ധനായ ദൈവത്തോടു
സംസർഗ്ഗം ചെയ്യാനും ദൈവരാജ്യപ്രജയാജീവനാനും കഴി
വില്ലെന്ന ബോധം വരുന്നു. അപ്പോൾ പാപി ഞെട്ടിവി

റച്ചും ദുഃഖിച്ചും കരഞ്ഞുകൊണ്ടു അരിഷ്ടനായ എന്നെ ഈ
 ഭൂരിരങ്ങളിൽനിന്നു ആർ വിടുവിക്കും എന്നു നെടുവീർപ്പോടു
 കൂടെ മുറവിളിച്ചാൻ തുടങ്ങുന്നു. അപ്പോൾ ദൈവത്തി
 ന്റെ പരിശുദ്ധാത്മാവു അടുത്തു വന്നു തന്റെ വെളിച്ച
 ഞ്ഞ മലിനമായ മാനസത്തിലേക്കു അയക്കുന്നു. കരുണാ
 ജ്വാലകൾ അകത്തു കടന്നു ഹൃദയത്തെ ഊർക്കി ശുദ്ധമാക്കു
 വാൻ തുടങ്ങുന്നു. വിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ഈ പ്രവൃത്തിക്കു
 കീഴ്പ്പെടുമ്പോൾ പിശാചും അവന്റെ സൈന്യവും മുഖം തി
 രിച്ചു പുറത്തേക്കു യാത്ര പുറപ്പെടുന്നു. പാപസക്തി ഉള്ള
 ടത്തോളമേ അവന്നു ഹൃദയത്തിൽ നിലയുള്ളൂ. പാപത്തിൽ
 വിരക്തിയും ദൈവത്തിൽ ഭക്തിയും ഉറക്കുമ്പോഴോ അ
 വൻ വാങ്ങിപ്പോകേണം.

വായനക്കാരാ, പാപത്തിന്റെ കാരോ വേരിനെ പൊ
 രിച്ചുകളവാൻ നിനക്കു സാധിക്കുന്നതല്ല. പാപത്തോടു
 വിമുഖനും ദൈവത്തോടു അഭിമുഖനും ആയിട്ടു ദൈവത്തി
 ന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ സന്തോഷിക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ പിശാ
 ചിനെ പുറത്താക്കുവാനും മൃഗസ്വഭാവങ്ങളെ അറിഞ്ഞു നീ
 ക്കുവാനും വേണ്ടുന്ന ശക്തി ദൈവം കൊടുക്കയുള്ളൂ.

“അയ്യോ! ഞാൻ അരിഷ്ടമനുഷ്യൻ; മരണത്തിന്നു അ
 ധീനമായ ഈ ശരീരത്തിൽനിന്നു എന്നെ ആർ വിടുവീ
 ക്കും? നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തു മുഖാന്തരം ഞാൻ
 ദൈവത്തിന്നു സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നു!”

“എന്ദകനേ! നിന്റെ ഹൃദയം എനിക്കു താ!”

പാപത്തിൽ നിന്നു രക്ഷിക്കപ്പെടുവാൻ
ആഗ്രഹിക്കുന്നവൻ കഴിക്കേണ്ടുന്ന
പ്രാർത്ഥന.

എല്ലാ വെളിച്ചങ്ങൾക്കും ജീവന്നും ഉറ
വായ ദൈവമേ! പാപത്തിന്റെ അവലക്ഷ
ണരൂപത്തെ കാണാൻ എന്നിക്കു സഹായി
ക്കേണമേ! നിന്നോടു ഞാൻ ഇടവിടാതെ
പിഴച്ചു എന്റെ പാപങ്ങളാൽ നിന്നെ അ
പമാനിച്ചും കോപിപ്പിച്ചും ഇരിക്കുന്നു. അതു
കൊണ്ടു ഇഹത്തിലെ തല്ലാലശിക്ഷകൾക്കു
മാത്രമല്ല പരത്തിലെ എന്നെന്നേക്കുമുള്ള ന
രകശിക്ഷക്കും ഞാൻ യോഗ്യനാകുന്നു. അ
പ്രകാരം ശിക്ഷിച്ചാൽ ലേശംപോലും അ
ന്യായമായിരിക്കയില്ല. തിരുമുമ്പിൽ ഞാൻ
നില്പതെങ്ങിനെ? എന്നെ നശിപ്പാൻ വിടാ
തെ എന്റെ ഇരുണ്ട ആത്മാവിൽ ജീവന്റെ
ദിവ്യവെളിച്ചം അയച്ചുതരേണമേ! അപ്പോൾ
ഞാൻ കാണുകയും ജീവിക്കുകയും ചെയ്യും.
പാപി മരിക്കുന്നതിലല്ല, മനംതിരിഞ്ഞു ജീ

വികസനത്തിൽ താല്പ്യപ്പെടുന്നവനല്ലയോ നീ?
 എന്നെ കുരുടനാക്കി വലക്കുന്നതും വരിഞ്ഞു
 കെട്ടി കൊല്ലുന്നതും ആയ പാപങ്ങളെ വെളി
 പ്പെടുത്തിത്തരണമേ! പാപികളുടെ രക്ഷി
 താവും മദ്ധ്യസ്ഥനുമായ യേശുക്രിസ്തു മൂലം എ
 ന്നോടു കരുണയുണ്ടാകേണമേ! അവന്റെ
 ആത്മമേധം എന്റെ ദോഷപരിഹാരത്തി
 നായി സഹലമാക്കിത്തരണമേ! നിന്റെ
 ആത്മമൂലം എന്റെ സകല പാപങ്ങളെയും
 ആക്ഷേപിച്ചു ആട്ടി, നിത്യാഭ്യാസത്താൽ എ
 ന്റെ അവയവങ്ങളിൽ ബലമായി കിടക്ക
 ന്ന ദുർമ്മോഹങ്ങളെ നിഗ്രഹിച്ചു, തിരകല്പ
 നുകളിൽ ഇഷ്ടം ജനിപ്പിക്കേണമേ! അ
 യ്യോ! നിന്നോടു എനിക്കു സംസർഗ്ഗം ഉണ്ടാ
 വാനുകുവണ്ണം പാപബന്ധം അറുത്തു നിത്യ
 മരണത്തിൽനിന്നും നരകത്തിൽനിന്നും എ
 ന്നെ രക്ഷിക്കേണമേ! ആമേൻ.

മൂന്നാം ചിത്രം.

ദൈവത്തിലും അവന്റെ സുവിശേഷത്തിലും വിശ്വാസം ഉണ്ടാവിച്ചിട്ടു ദൈവാത്മാവു വസിക്കുന്ന ഹൃദയത്തിന്റെ ചിത്രം.

ചെയ്യു പാപങ്ങൾനിമിത്തം അനുതപിക്കുമ്പോൾ ദൂരസ്ഥനായ ദൈവം അടുത്തു വന്നു കരുണ കാണിക്കയും മുറിഞ്ഞ ഹൃദയത്തിന്നു ചികിത്സിച്ചു ആശ്വാസം വരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നതു ദിവ്യ സ്വഭാവത്തിന്നു ഒത്തതാകുന്നു. അതുകൊണ്ടു മുമ്പു തലയോടാ വാളും കാണിച്ചിരുന്ന ദൂതൻ ഇപ്പോൾ കൃപദൂതനായിട്ടു സുവിശേഷപുസ്തകവും യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ക്രൂശും കാണിക്കുന്നു. അതിന്റെ പൊരുളോ: ദൈവം മനുഷ്യപാപങ്ങളെ മോചിക്കുന്നതു വേദപുസ്തകത്തിൽ വെളിപ്പെടുത്തിത്തന്നിട്ടുണ്ടു. മനുഷ്യജ്ഞാനത്താൽ അതു കണ്ടുപിടിച്ചാൻ സാധിച്ചില്ല, സാധിക്കുന്നതുമല്ല. ദൈവവെളിപ്പാടായിരിക്കുന്ന വേദപുസ്തകത്തിലത്രെ അതു പ്രത്യക്ഷമായതു. ഏങ്ങിനെയാണാൽ ദൈവം സ്നേഹവും കരുണയുംകൊണ്ടു നിറഞ്ഞവനും നീതിമാനും ആകുന്നു; അതുകൊണ്ടു സ്നേഹാനിമിത്തം പാപങ്ങളെ മോചിക്കുവാൻ മനസ്സുള്ളവനാകുന്നുവെങ്കിലും നീതിനിമിത്തം ശിക്ഷയാൽ നീതിയെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തേണ്ടതുമാകുന്നു. ഈ ദൈവസ്വഭാവം യേശുക്രിസ്തുവിലും അവന്റെ സുവിശേഷത്തിലും കാ

ഞായ്ക്കുന്നിരിക്കുന്നു. ദൈവശിക്ഷയായ നിത്യമരണത്തിന്നു
 യോഗ്യനായ മനുഷ്യരെ രക്ഷിച്ചാനായിട്ടു മനുഷ്യനായി
 പിറന്നു വന്ന ഏകനീതിമാനായ യേശു അത്യുന്നതപിതാ
 വായ ദൈവത്തെയും അച്ഛന്റെ ഹൃദയത്തെയും മനുഷ്യർക്കു
 വാക്കിനാലും ക്രിയകളാലും വെളിപ്പെടുത്തിക്കാണിച്ചു, മനു
 ഷ്യപാപങ്ങളെയും പാപഫലങ്ങളെയും ശിക്ഷയെയും ത
 ന്ന്റെ മേൽ ചുമന്നു മരിച്ചു തന്നെത്താൻ പ്രായശ്ചിത്തബലി
 യായി അർപ്പിച്ചു. ഇതിനാൽ ദൈവനീതിക്കു തൃപ്തിവരുത്തുക
 യും ദൈവസ്നേഹത്തെ പ്രത്യക്ഷമാക്കുകയും താൻ മരിച്ചവരിൽ
 നിന്നു ഉയിർത്തെഴുന്നീറ്റിനിന്നാൽ നിത്യജീവനെ മനുഷ്യക്കാ
 യിട്ടു സമ്പാദിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇതിനെ വിശ്വാസത്തോടു
 കൂടെ ആർ അംഗീകരിക്കുന്നുവോ അവർക്കു്ലാം ആ ഏക
 നീതിമാനായ യേശുവിന്റെ പുണ്യവും നിത്യജീവനും ദൈ
 വത്തോടു കൂട്ടായ്കയും കിട്ടുന്നതാകുന്നു. ഇതാകുന്നു സുവിശേഷ
 ക്കം എന്ന വേദപുസ്തകത്തിൽ വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതു.
 ഇതിനെ പാപി താഴ്മയോടെ അംഗീകരിച്ചു ഈ ദിവ്യസത്യ
 ത്തിൽ തല്പരനാകുന്നെങ്കിൽ ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവു മനു
 ഷ്യഹൃദയത്തിൽ പ്രവേശിക്കും. ചിത്രത്തിൽ കാണുന്ന
 പ്രാവു അതിന്നു അടയാളമാകുന്നു. യേശുവിന്റെ മരണ
 പുനരുത്ഥാനങ്ങളാൽ പാപങ്ങൾക്കു മോചനം വന്നു; ദൈ
 വസഹവാസത്തിന്നു തടസ്ഥമാക്കിയിട്ടില്ലാത്ത പാപത്തെ നീക്കി
 കളഞ്ഞു, ദൈവപുത്രനായിട്ടു ദൈവകൂട്ടായ്മയിൽ ജീവി
 ക്കാം എന്ന നിശ്ചയം കൊടുത്തു ദൈവാത്മാവു ആ ഹൃദയ

ത്തിൽ വാണകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇതു കണ്ടിട്ടു പിശാചും ഭൃഷ്ടജന്തുക്കളാൽ സൂചിതമായ അവന്റെ സൈന്യവും മാനുഷഘോരയത്തെ വിട്ടുപോയി. ഇപ്പോൾ അകത്തു പ്രവേശിച്ചിരിക്കുന്ന അഗ്നിജ്വാലകൾ സത്യവെളിച്ചവും നീതിയും സമാധാനസന്തോഷങ്ങളും ഘോരത്തിൽ നിറഞ്ഞുകിടക്കുന്നതായി സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഉൾച്ചെയിയും ഉൾക്കണ്ണും തുറന്നുവന്നതുകൊണ്ടു ഇതൊക്കെയും നിവൃത്തിച്ചവനായ ജീവനുള്ള ദൈവത്തിൽ സന്തോഷിച്ചുല്ലസിക്കുന്നു. ദൈവത്തിലുള്ള വിശ്വാസവും പ്രത്യംഗയും ചൈതന്യം പ്രാപിച്ചു നക്ഷത്രങ്ങളെ പോലെ മിന്നുന്നു. (ചിത്രത്തിൽ ഒരു നക്ഷത്രം കാണുന്നുണ്ടല്ലോ.) ഇപ്രകാരം മനുഷ്യനിൽ വാസ്യമായ ഒരു മാറ്റം സാഭവിക്കുന്നു. ഇതിന്നാകുന്നു പുനർജന്മം എന്നു പറയുന്നതു. എങ്കിലും പിശാചും അവന്റെ സൈന്യവും ഭൂതത്തല്ല അടുക്കെ തന്നെ നില്ക്കുന്നു എന്നു മറക്കരുതു. അകത്തു പ്രവേശിച്ചാൻ വല്ല ചഴിയുമുണ്ടോ എന്നു നോക്കി കാക്കുന്നു. പുറത്താക്കപ്പെട്ടതിനാൽ പല്ലം കടിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു പുനർജന്മം സർവ്വഭാ ഉണർന്നും പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേണം.

“എല്ലാവർക്കും വേണ്ടി ഒരുവൻ മരിച്ചിരിക്കെ എല്ലാവരും മരിച്ചു.”

“ക്രിസ്തുവോ നാം പാപികൾ ആയിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ നമുക്കു വേണ്ടി മരിക്കയാൽ ദൈവം തന്നിട്ടു നമ്മോടുള്ള സ്നേഹത്തെ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു.”

2*

“ഒരുത്തൻ ക്രിസ്തു ചിലായാൽ അയാൻ പുതിയ സൃഷ്ടി ആകുന്നു അതിന്നൊക്കെയും ദൈവം തന്നെ കാരണഭൂതൻ; അയാൻ നമ്മെ ക്രിസ്തു മൂലം തന്നോടു നിരപ്പിച്ചു.”

പുനർജ്ജാതന്മാർ കഴിക്കേണ്ടും
സ്തോത്രവും പ്രാർത്ഥനയും.

പ്രിയ രക്ഷിതാവായ യേശു ക്രിസ്തുവേ, എന്നിൽ കാണിച്ചു വരുന്നതെന്തെല്ലാം ഞാൻ യേശുമാംവണ്ണം കീർത്തിക്കുന്നതെങ്ങിനെ? നീ നിന്നെത്തന്നെ എന്നിക്കു വേണ്ടി ദേഹി, ദേഹ, ആത്മാവോടുകൂടി തികഞ്ഞ ബലിയായി അർപ്പിക്കയും എന്റെ പാപാപരാധത്തിന്റെ ശിക്ഷയെ നിന്മേൽ ഏല്പുകയും ചെയ്തതുനിമിത്തം നിന്നെ തക്ക വിധത്തിൽ എങ്ങിനെ പുകഴേണ്ടു! സ്വസ്ഥോപദേശമാകുന്ന നിന്റെ സുവിശേഷം സമ്മാനിച്ചതിനായി കൃതജ്ഞനാകുന്നതെങ്ങിനെ! പിശാചിന്നു ആലയമായ ഞാൻ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്നു ആലയമാക്കിപ്പിന്നു അതിശയം തക്കവിധത്തിൽ വർണ്ണിക്കണം

പ്ലാൻ കഴിയാത്തതു! മുമ്പു പാപദാസനായ
 എന്നെ ഇന്നു ദൈവപുത്രനാക്കിത്തീർത്ത അത്യാ
 ശ്ലേഷ്മായ സ്നേഹം ഗ്രഹിപ്പാൻ കഴിയാത്തതു.
 എന്റെ പാപബന്ധനങ്ങൾ അറു, ഞാൻ
 സ്വതന്ത്രനായി, തിരകരുണയെ രുചിച്ചു.
 ആകയാൽ നിന്റെ സൂതികളാൽ എന്റെ
 ആത്മാവിനെയും ഇടവിടാതെ നിറകേണ
 മേ! പാപമോചനത്തിന്റെ മൃദലും നിത്യ
 ജീവന്റെ അച്ചാരവും ആയിട്ടു നീ തന്നിരി
 ക്കുന്ന നിന്റെ ആത്മാവിനാൽ എന്റെ വി
 ശ്വാസത്തെ ജീവനുള്ളതാക്കിത്തീർക്കുകയും വർദ്ധി
 പ്പിക്കുകയും ചെയ്യേണമേ! നിന്റെ കഷ്ടപ്പാടു
 മരണങ്ങളാലും ജീവനുള്ള പുനരുത്ഥാനത്താ
 ലും നീ എന്നിക്കു വേണ്ടി സമ്പാദിച്ച സ്വ
 സ്തീയധനങ്ങളെ അധികമധികമായി കണ്ടറി
 വാൻ എന്റെ ഉൾക്കണ്ണുകളെ തെളിയിച്ചു പ്ര
 കാശിപ്പിക്കേണമേ!

അല്ലയോ കരുണയുള്ള കർത്താവേ!
 ഞാൻ പതുതായി ജനിച്ചു ശിശുവത്രെ. എ
 ന്റെ രക്ഷയാകുന്ന ദൈവമേ! എന്നെ കൈ

വിടരുതേ! അമ്മയച്ഛന്മാർ മക്കളെ ഉപേക്ഷിക്കാം, നീയോ നിന്റെ മക്കളെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നവനല്ലല്ലോ. പാപം എന്നെ തോല്പിക്കാതെ ഇരിപ്പാനും ഞാൻ പ്രമാദം എല്ലാം വെടിഞ്ഞു ഉണർന്നുകൊണ്ടിരിപ്പാനും ദോഷത്തിലേക്കു നടത്തുന്നവയെല്ലാം നരകം പോലെ കരുതി അകന്നു നില്പാനും നിന്റെ കരുണയും സഹായവും എന്നിക്കാവശ്യമാകുന്നതുകൊണ്ടു അതുകളെ എന്നിക്കു ദയപാലിക്കേണമേ! മേലാൽ പിശാചിന്നു അടിമയാക്കിരാതിരിപ്പാൻ എന്നെ മേല്ക്കുമേൽ ശുദ്ധീകരിച്ചു പുതിയ ഹൃദയത്തെ കൃപയാലെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തി തരേണമേ! ആമേൻ.

നാലാം ചിത്രം.

കൃശിൽ തറെക്കപ്പെട്ട യേശുക്രിസ്തു
 വിലല്ലാതെ മറെറാന്നിലും ആശ്രയിക്കാത്ത മനുഷ്യന്റെ ഹൃദയരൂപം.

ദൈവം മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചതു തന്നിൽ നിറഞ്ഞു വഴിയുന്നതായ സ്നേഹം മനുഷ്യൻ അനുഭവിച്ചു, ദൈവത്തോടു

സംസ്കൃതം ചെയ്തു, ദൈവക്രട്ടായ്യാൽ ഉണ്ടാകുന്നതായ പരമ
 ഭാഗ്യം അനുഭവിച്ചു ദൈവത്തെ സ്നേഹിച്ചു സേവിച്ചുകൊ
 ണ്ടു ദൈവമഹിമയെ വിളങ്ങിപ്പാനായിട്ടത്രേ. ഇതു ലഭ്യ
 മാവാനായിട്ടു മാനുഷഹൃദയത്തിൽ ദൈവസ്നേഹത്തെ ഉജ്ജ്വ
 ലിപ്പിക്കുന്ന വിശുദ്ധാത്മാവു ക്രൂശിൽ തറെക്കപ്പെട്ട സ്നേഹാ
 വതാരമായ യേശുവിന്റെ സ്വരൂപം നിത്യം മനസ്സിൽ
 പൊങ്ങിവരുവാന്തക്കവണ്ണം പ്രവൃത്തിക്കുന്നു. ദൈവസ്നേ
 ഹം എല്ലാറ്റിലും പരമായി പ്രത്യക്ഷമായതു മനുഷ്യകുടവേ
 ണ്ടി ഘോരമരണം അനുഭവിച്ചു തന്നെത്താൻ പ്രായശ്ചിത്ത
 യോഗമായി അർപ്പിച്ച യേശുവിലല്ലാതെ മറ്റെന്തെങ്കിലുമല്ല.
 പലരും പലതും ചൊല്ലി പ്രശംസിക്കുന്നു. ക്രിസ്ത്യാനിതരും
 ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട യേശുവിലത്രേ പ്രശംസിക്കുന്നതു. യേശു
 മൂലം പാപമോചനം ലഭിച്ചവെങ്കിലും പണ്ടു ചെയ്ത പാപ
 ങ്ങൾ പലതും കാർമ്മ വരികയും പിശാചു ഭയപ്പെടുത്തുകയും
 ചെയ്യുന്നതാറും ഞാൻ എന്റെ ഗുണവിദേശജന്മകളിലോ പ്ര
 വൃത്തികളിലോ അല്ല, യേശുവിന്റെ ക്രൂശാരാഹണമരണ
 ങ്ങളിലത്രേ ആശ്രയിക്കുന്നതു; ദൈവസ്നേഹത്തിന്നു പണയ
 മായിരിക്കുന്ന അവനാൽ പാപങ്ങൾക്കെല്ലാം പ്രതിശാന്തി
 ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു എന്നു ആശ്വസിച്ച് ധൈര്യപ്പെടും. ക്രൂശി
 ക്കപ്പെട്ട യേശു ധൈര്യത്തിന്റെ ഉറച്ച മാതൃമല്ല, നന്മ ചെ
 സ്സാൻ വേണ്ടുന്ന ശക്തി കൊടുക്കുന്നവന്മാരും. രക്ഷ പ്രാ
 പിച്ച് വരിലെല്ലാം ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടവനോടു സാദൃശ്യം പ്രാപി
 പ്പാനുള്ള കാംക്ഷയും ജനിക്കുന്നു. ഭൂതൻ കയ്യിൽ അപ്പവും

വീഞ്ഞും പിടിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ സാരമോ: നാം അപ്പവും വീഞ്ഞും അനുഭവിക്കുമ്പോലെ യേശുവിനെ ഭോജ്യമാക്കി അനുഭവിച്ചു അവൻ രണ്ടാമതും ചന്ദ്രവോളം അവന്റെ മരണത്തെ കാക്കേണ്ടതാകുന്നു.

ഇങ്ങിനെ അവന്റെ മരണത്തെ കൃതജ്ഞതയോടെ കാത്താൽ ആത്മാവിന്റെ മാലിന്യമെല്ലാം നീങ്ങും; അനുചിതങ്ങളെല്ലാം വെറുപ്പാനും അവന്നു പ്രസാദമുള്ളവ ചെയ്യാനും അവനോടൊന്നിച്ചു മരിപ്പാനും കൂടെ മനസ്സു വരും. മറെറാരു ഭൂതൻ കരുത്തോല കാണിക്കുന്നു. കരുത്തോല പണ്ടുപണ്ടേ ജയത്തിന്റെയും മഹാത്സവഘോഷത്തിന്റെയും അടയാളമാകുന്നു. യേശുവിൻനിമിത്തം മനുഷ്യൻ, ധനം, മാനം, കടുംബം, സ്വജീവൻ ഇത്യേദികളെ ഉപേക്ഷിപ്പാൻ ഇടവരേണം. പരിഹാസങ്ങളും ഉപദ്രവങ്ങളും നഷ്ടകഷ്ടങ്ങളും വരാതിരിക്കയില്ല. ആ അവസരങ്ങളിൽ അധൈര്യപ്പെടാതെ വിശ്വാസത്തിൽ സ്ഥിരമായി നിന്നു അവരോടു പോരാടേണ്ടതാകുന്നു. യേശുവിൽനിന്നു ദിവസേന ശക്തി പ്രാപിച്ചു പോരാടിയാൽ ജയം നിശ്ചയം. അവൻ ജയിച്ചു പിതാവായ ദൈവത്തോടൊന്നിച്ചു സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന പ്രകാരം ജയിക്കുന്നവരെല്ലാം യേശുവോടു കൂടെ ഏകദേശം ജയശാലികളായി വാഴും.

“ദൈവം നമുക്കു അനുക്രമം എങ്കിൽ നമുക്കു പ്രതിക്രമം ആർ? സ്വന്തം പുത്രനെ ആദരിക്കാതെ നമുക്കു എല്ലാവർക്കും വേണ്ടി ഏല്പിച്ചു തന്നവൻ അവനോടു കൂടെ സകലവും

നമുക്കു നല്ലാതിരിക്കുമോ? ദൈവം തിരഞ്ഞെടുത്തവരെ
ആർ കുറവ് ചുമത്തും. നീതീകരിക്കുന്നവൻ ദൈവം.”

“എനിക്കോ നമുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ
ശ്രീശിലല്ലാതെ പ്രശംസിപ്പാൻ ഇടവരരുതു. അവനാൽ
ലോകം എനിക്കും ഞാൻ ലോകത്തിനും ശ്രീശിക്കപ്പെട്ടിരി-
ക്കുന്നു.”

യേശുവിന്റെ ഉടമയാവാൻ ആശി-
ക്കുന്നവന്റെ പ്രാർത്ഥന.

സ്നേഹസ്വരൂപനേ! അരിഷ്ട പാപിക
ളായ മനുഷ്യർക്കു വേണ്ടി ശ്രീശിൽ തരപ്പെട്ട
വനേ! നീ എന്നെ ദൈവത്തോടു നിരപ്പിച്ചു
ദൈവസഹവാസിയാക്കി തീർത്തിരിക്കുന്നു. നീ
എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ വാഴേണമേ! നിന്റെ
കഷ്ടമരണങ്ങളുടെ ഓർമ്മ എന്റെ ഹൃദയ
ത്തിൽ നിറയുമാറാകേണമേ! നീ സ്നേഹിച്ചു
പോലെ ഞാനും സ്നേഹിച്ചാൽകുവണ്ണം നി
ന്റെ സാദൃശ്യം മൂറും എന്നിൽ വിളങ്ങി വരു
മാറാകേണമേ! മുമ്പെ നിധിയായി തോന്നിയ
തെല്ലാം നിസ്സാരം എന്നു വെച്ചാണു നിന്റെ

അറിവിൽ നിത്യം വളരവാനും നീ എന്നുള്ളിൽ
നിഴലിക്കേണമേ! നീ എന്നിങ്ങ എല്ലാറ്റിലും
എല്ലാം ആകുന്നു എന്നുള്ള ഭാവം എന്നിൽ
ഉറപ്പിക്കേണമേ! എന്റെ സുകൃതങ്ങളാലല്ല,
നിന്റെ പുണ്യത്തിലാശ്രയിച്ചു വിശ്വസിക്കു
ന്നതിനാൽ എന്നെ ദൈവമുമ്പിൽ കൊള്ളാ
കുന്നവനാക്കിത്തീർക്കേണമേ! ഞാൻ നിന്നോടു
കൂടെ ക്രൂശിൽ തറെക്കപ്പെട്ടവനല്ലോ. ഇനി
ജീവിക്കുന്നതു ഞാനല്ല, ക്രിസ്തു എന്നിൽ ജീവി
ച്ചിരിക്കുമാറാകേണമേ! എന്നെ നിത്യജീവനു
ള്ളവനാക്കിത്തീർക്കേണമേ! നീയല്ലോ വിശ്വാ
സത്തെ ആരംഭിച്ചവനും തികക്കുന്നവനും.
നീ സന്തോഷത്തെ അല, നന്ദയെ തെരി
ഞ്ഞെടുത്തു, ക്രൂശിനെ ചുമന്നു. നിന്റെ കഷ്ട
മരണങ്ങൾ എന്റെ ആത്മഭോജനവും, തിരു
ക്രൂശു പാപത്തോടുള്ള യുദ്ധത്തിൽ എന്റെ
സങ്കേതസ്ഥലവും, തിരുമരണം എന്റെ ശര
ണവും ആക്കിത്തീർക്കേണമേ! എന്നിങ്ങ മുൻകി
ടക്കുന്ന ചോദ്യങ്ങളിലിനെ ക്ഷാന്തിയോടെ കഴി
ച്ചോടി വിരതിന്റെ വിശ്വാസത്തോടെ പിടി

വരെ
"
ന്റെ
നാൽ
പ്പിരി
ശി
ചിക
പ്പട്ട
ച്ചി
നീ
ന്റെ
യ
മിച്ച
നി
വര
നിയ
ന്റെ

മു ജയം പ്രാപിച്ചു ഒടുക്കം നിന്നോടു ചേര
മാറാക്കേണമേ! ആമേൻ!

അഞ്ചാം ചിത്രം.

ചരിത്രധാരണാവിനാൽ ദൈവത്തിന്റെ
ആലയമാണ് ദൈവഭക്തന്റെ
ഏകരൂപം.

യേശുദൂലം കരണയും ദൈവാത്മാവിനാൽ വിശുദ്ധിയും
പ്രാപിച്ച പാപിയുടെ ഏകത്തെ ദൈവം തന്നിട്ടു മന്ദിര
മാക്കി തീർത്ഥപ്രകാരം ഈ ചിത്രത്തിൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്നു.
ദൈവം ഏകനും, പിതൃപുത്രസദാത്മസ്വരൂപനും ആകുന്നു.
ഇതു വരച്ചു കാണിച്ചാൻ ചിത്രശ്രേഷ്ഠനും അസാധ്യം.
ദൈവത്തിന്നു യാതൊരു സാദൃശ്യവും പററുന്നതുമല്ല. എല്ലാം
അവന്റെ സൃഷ്ടിയല്ലോ. അപ്രകാരം ഒന്നു സങ്കല്പിക്കുന്ന
തും മറ്റൊരോരുത്തരും. അതുകൊണ്ടു ദൈവം മാനുഷഏകയ
ത്തിൽ വസിക്കുന്നു എന്നതു ആകാശത്തുനിന്നു ഏകയത്തി
ലേക്കു വരുന്ന വെളിച്ചത്താൽ സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. വിശ്വാ
സിക്കു സ്വർഗ്ഗം തുറന്നു ദൈവസംസ്കൃതം വന്നു എന്നാകുന്നു
അതിന്റെ പൊരുൾ. ഇപ്രകാരം ജീവനുള്ള ദൈവത്തി
ന്റെ ആലയമായി തീർന്നവർക്കു കൃഷിന്റെ രൂപം ഏകയ
ത്തിൽനിന്നു മാഞ്ഞുപോകാതെ അവരുടെ വിശ്വാസസ്നേഹ

പ്രത്യംഗകൾക്കു ആധാരമായി നില്ക്കുന്നു. അകത്തുള്ള അ
 പ്സ്യം വീഞ്ഞും ദൈവത്തോടും ദൈവത്താൽ ഈ ലോക
 ത്തിൽനിന്നു തെരിഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട സഭയോടും തന്നിട്ടു നി
 ത്യം സംസ്കൃതമുണ്ടെന്നു കറിക്കുന്നു. പല മണികളാൽ ഉണ്ടായ
 അപ്സ്യം പല പഴങ്ങളിൽനിന്നു കിട്ടുന്ന മുന്തിരിരസവും
 അനുഭവിക്കുന്നതിനാൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ സഭയിലുള്ള വിശ്വാ
 സികളുടെ സമ്പർക്കവും സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങി
 നെ വിശ്വാസികളുടെ ഹൃദയത്തോടു ദൈവവും സഭയും
 ഒന്നിച്ചു ചേർന്നിരിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ള ഹൃദയാവസ്ഥ
 എത്രയോ മഹത്വമുള്ളതാകുന്നു. മുമ്പു പിശാചോടുകൂടെ
 അവന്റെ സൈന്യം വാണിരുന്നു. ഇപ്പോഴോ ദൈവ
 തോടൊന്നിച്ചു ഭിച്യുഗുണങ്ങൾ വാഴുന്നു. സ്നേഹം, സ
 നോഷം, സമാധാനം, ഭീഷ്മക്ഷാന്തി, സാധുത്വം, സല്പ
 ണം, വിശ്വാസം, സൗമ്യത, ഇന്ദ്രിയജയം, ജാഗ്രത, ദാന
 ശീലം, വിനയം ഇത്യാദി ഭിച്യുസൈന്യം നിറഞ്ഞു കാണാം.
 മൃഗങ്ങളൊക്കെയും അപ്രത്യക്ഷമായി. ക്രിസ്തുവോടൊന്നിച്ചു
 ഏകോപിച്ചാൽ നമുക്കും അവനും ഏകാത്മത്വം ഉണ്ടാകും.
 വിശ്വാസികളു നിത്യജീവനും സ്വർഗ്ഗവും ഇഹത്തിൽ തന്നെ
 അനുഭവമാണ്. ഭൂതന്മാരോ അവനെ താങ്ങുന്നു. പിശാ
 ചോ നിരാശപ്പെട്ടു കാടിപ്പോകുന്നു.

യേശു പറയുന്നു: “എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ എന്റെ
 വചനം പ്രമാണിക്കും. എന്റെ പിതാവിനു അവനെ സ്നേഹി
 ക്കും; ഞങ്ങൾ അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു അവനോടു കൂടെ

വാസം ചെയ്യാ.” “ദൈവം സ്നേഹം തന്നെ, സ്നേഹത്തിൽ
വസിക്കുന്നവൻ ദൈവത്തിൽ വസിക്കുന്നു. ദൈവം അല
നിലും വസിക്കുന്നു.”

ദൈവാലയ മാസ്റ്റീൻ മനുഷ്യന്റെ
പ്രാർത്ഥന.

ഞങ്ങളുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവി
ന്റെയും ഞങ്ങളുടെയും പ്രിയപ്പെട്ട പിതാ
വായ വിശുദ്ധ ദൈവമേ! നിന്റെ സ്നേഹം
വലുതു. നീ എന്നിലും ഞാൻ നിന്നിലും വസി
പ്പാനുതകുവണ്ണം സംഗതി വരുത്തിയ അരുവി
പ്പാത്ത സ്നേഹത്തെ ഓർത്തു നിന്നെ പൂർണ്ണ
ഔദയത്തോടെ സ്മരിക്കുന്നു. ദിവ്യ പൂർണ്ണത
കൊണ്ടു എന്നെ നിറകേണമേ! നിന്നെ
ഞാൻ സർവ്വാത്മനാ സ്നേഹിക്കാതിരിപ്പതെ
ങ്ങിനെ? സ്നേഹസാഗരമേ! എന്നെയും കൂടെ
സ്നേഹപരിപൂർണ്ണനാക്കിത്തീർക്കേണമേ! എ
ന്റെ ആത്മാവു ഇടവിടാതെ നിന്റെ ആലയ
മായിത്തീരേണമേ! ഞാൻ സകലത്തിലും നി
ന്നെ അന്വേഷിച്ചും ബഹുമാനിച്ചും സ്നേഹി

ച്ചും സേവിച്ചും പോരുമാറാകേണമേ! എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ ആനന്ദമേ! നീ തന്നെ എന്നും എനിക്കു സർവ്വസ്വവും അവകാശവും വിചാരവും ആയി പാർത്തരുളേണമേ! ആമേൻ.

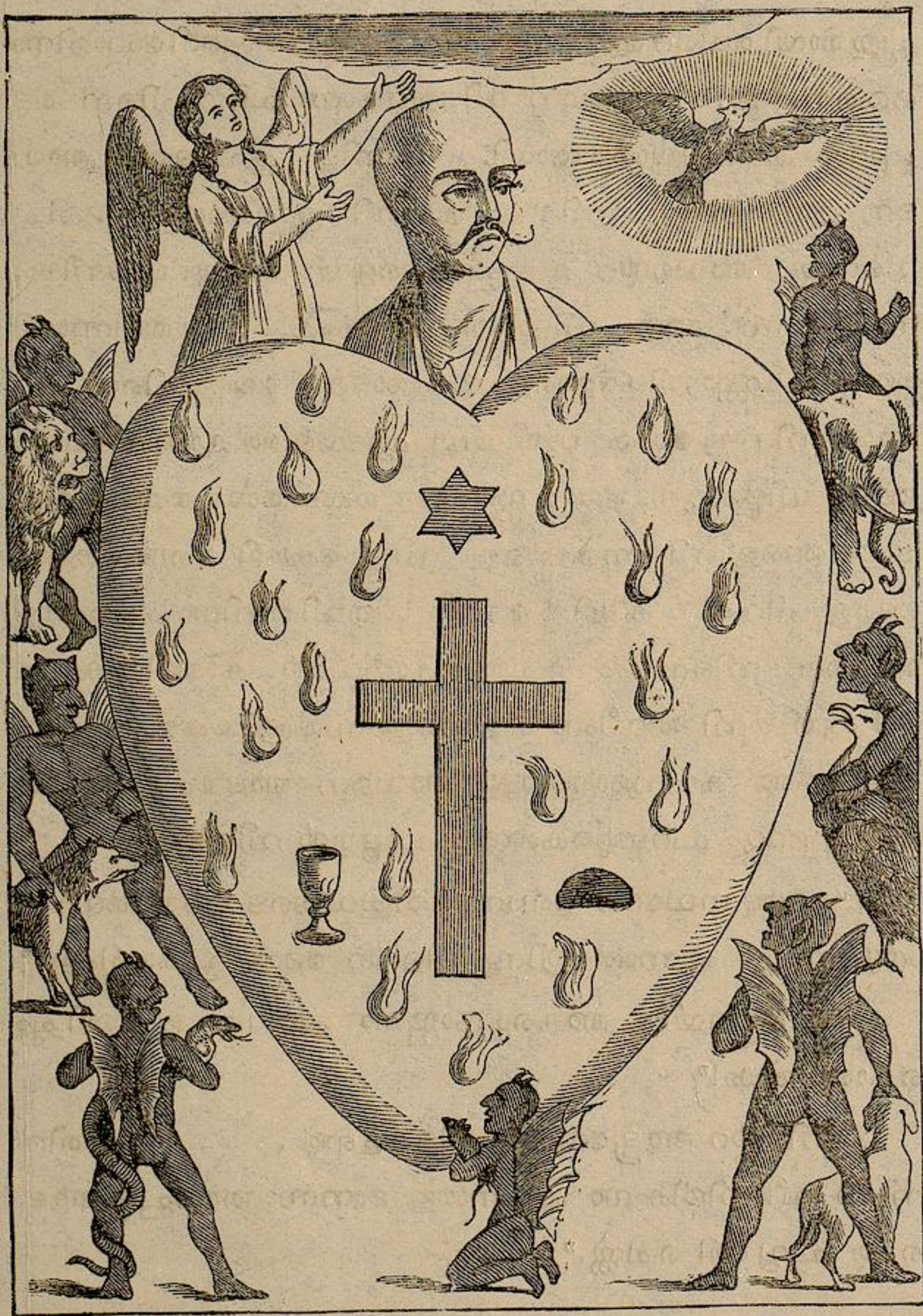
ആറാം ചിത്രം.

വിശ്വാസം കുറഞ്ഞു, വെളിച്ചം മങ്ങി,
പ്രപഞ്ചസങ്കി അതിക്രമിച്ചുവരുവാൻ തുടങ്ങിയവന്റെ ഹൃദയചിത്രം.

ഈ ചിത്രത്തിലെ മുഖത്തെ നോക്കുമ്പോൾ നിദ്രാമയകത്തിന്റെയും മോഹവിചാരങ്ങളുടെയും ലക്ഷണങ്ങൾ കാണാറുണ്ട്. കണ്ണുകൾക്കു പ്രകാശമില്ല, നക്ഷത്രം നന്നായി മിന്നുന്നില്ല, ക്രൂശിന്റെ രൂപം മങ്ങിപ്പോയി, അതിൽ തറെക്കപ്പെട്ടവന്റെ കാഴ്ചയും കുറഞ്ഞു, അപ്പുറം വീഞ്ഞു കുറിക്കുന്ന ദിവ്യസാസ്യത്തിന്നു മുദമ്പത്ത ചൈതന്യവും ഇല്ലാതെയായി, അഗ്നിജ്വാലകളാകുന്ന അനുരാഗസ്നേഹഭക്തിശുഷ്കാന്തികൾക്കും ചൂടില്ലാതെയായി. ഇവകളാൽ ഹൃദയം ഇരുണ്ടും വറണ്ടും പോയി.

മേല്പറഞ്ഞ അവസ്ഥ കണ്ടിട്ടു പിശാചു തന്റെ മുദമ്പത്ത സൈന്യങ്ങളായ മൃഗാദികളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വരുന്നതോടുകൂടി

8*

പുതുതായി വേറെ ഏഴു പിശാചുക്കളെയും വരുത്തി പോരിനു
 ഒരുമ്പടന്നു. പ്രാർത്ഥന വിട്ടതുകൊണ്ടു പിശാചിനെ തടു
 പ്പാനും കഴിവില്ലാതെയായി. എന്നിട്ടും കൃപാഭൂതൻ അവ
 നെ ഉണർത്തുന്നു. നിനക്കു വേണ്ടി ക്രൂശിപ്പട്ട മരിച്ച
 വനെയും അവന്റെ കഷ്ടപ്പാടുകളെയും കാർത്തു ധ്യാനിക്കു,
 സഭാസംസ്കൃതത്തെ വിടാതെ പുതുക്കുക, ജയത്തിനായി
 ഉത്സാഹശുഷ്കാന്തികളോടെ പോരാടുക, യേശുവിനെ മറ
 ന്നാൽ നിനക്കു വേറെ ഗതിയില്ല, ഘോരത്തെ കാക്കുക, പാപ
 ങ്ങളെ വിട്ടുമാറുക, ആ സ്നേഹമുള്ള രക്ഷിതാച്ചു തന്റെ സ്നേ
 ഹഭജങ്ങളെ നിന്നെക്കൊള്ളെ നീട്ടി കോഴി തന്റെ കണ്ണു
 ങ്ങളെ ചിറകിൻ കീഴിൽ ചേർത്തു ശത്രുവിൽനിന്നു കയ്ക്കുന്നതു
 പോലെ നിന്നെയും ചേർത്തുകൊൾവാൻ കാത്തിരിക്കുന്നു.
 നീ ഏതിൽനിന്നു വീണു എന്നോർത്തു സൽക്രിയകളെ ചെയ്തു,
 ഘോരത്തെ കഠിനമാക്കൊല്ല, അവനെ അഭയം പ്രാപിക്കു
 എന്നും മറ്റും പറഞ്ഞുകൊണ്ടു കൃപാഭൂതൻ വിളിക്കുന്നു.

“ഉറങ്ങുന്നവനേ! ഉണർന്നു മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽനിന്നു
 എഴുന്നേൽക്ക; എന്നാൽ ക്രിസ്തു നിന്റെ മേൽ പ്രകാശിക്കും.”

“പരീക്ഷയിൽ അകപ്പെടാത്താൻ ഉണർന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു
 കൊണ്ടിരിക്ക!”

“നിന്റെ ആദ്യസ്നേഹം വിട്ടുകളഞ്ഞു നീ ഏതിൽ
 നിന്നു വീണിരിക്കുന്നു എന്നോർത്തു മാനസാന്തരപ്പെട്ട ആദ്യ
 ത്വത്തെ പ്രവൃത്തി ചെയ്തു.”

പ്രപഞ്ചസകുനായിത്തീരുന്നവൻ
കഴിക്കേണ്ടും പ്രാർത്ഥന.

കർത്താവേ! നീ എന്നെ ആരാഞ്ഞറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്റെ നിസ്സാരമൃദയത്തിന്റെ അവസ്ഥ നീ കാണുന്നുവല്ലോ. അയ്യോ! എന്റെ വിശ്വാസം എത്ര വേഗം ക്ഷയിച്ചുപോയി, സ്നേഹം കുളിർത്തുപോയി, പ്രപഞ്ചസകുനിയേത്രണി, ഉണർന്നുപ്രാർത്ഥിപ്പാൻ മനസ്സില്ല, ചില്ലറയായതുപോലും നിനക്കുവേണ്ടി ഉപേക്ഷിപ്പാൻ കഴിയുന്നില്ല, നിന്റെ നാമംചൊല്ലി ഞാൻ പൊരുതു മരിക്കും എന്നു വാഗ്ദത്തം ചെയ്തിരുന്നു. ഇപ്പോഴോ ഒരു നാഴികപോലും ഉണർന്നിരിപ്പാൻ മനസ്സില്ല, പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ എന്റെ വിചാരങ്ങളെല്ലാം അങ്ങമിങ്ങും സഞ്ചരിക്കുന്നു. അയ്യോ! ഞാൻ എത്രവേഗം തോററുപോകുന്നു. ലോകം ശക്തിയുള്ളതു, പിശാചു ബലവാൻ, ഞാനോ ബലഹീനനായ്ക്കിന്നും, എന്നെ താങ്ങി ഉറപ്പിക്കേണമേ! അല്പാഞ്ഞാൽ എന്റെ കഥ അമാന്തമായ്ക്കീരും, ഞാൻ നശിച്ചുപോ

കുറ. എന്നെ ജീവിപ്പിക്കേണമേ! എന്റെ
 രക്ഷയാകുന്ന ദൈവമേ! എന്നെ കൈവിടല്ലേ!
 നീ എന്നിൽ വസിക്കാഞ്ഞാൽ ഞാൻ നിന്നിൽ
 വസിക്കുന്നതെങ്ങിനെ? നിന്റെ വെളിച്ചം
 എന്നിൽ കെട്ടുപോകരുതേ! സ്നേഹം ക്ഷയിച്ചു
 പോകരുതേ! വിശ്വാസം ഇല്ലാതെയായിത്തീ
 രരുതേ! നിന്നെ അർപ്പിക്കും, പിതാവേ എന്നു വി
 ളിപ്പാൻ അധികം ഇഷ്ടം തോന്നുമാറാകേണ
 മേ! നിന്റെ പ്രിയപുത്രനായ യേശുക്രിസ്തു
 വിന്റെ കഷ്ടപ്പാടുകളെ ഞാൻ മറക്കാ
 തെ, മായയിൽനിന്നു കണ്ണുകളെ തെറ്റിച്ചു,
 തന്റെ അമൂല്യരക്തത്താൽ എന്നെ മേടിച്ചു
 വന്നു തന്നു മുതലായിരിപ്പാനും, അവനെ ജീവ
 നാലും മരണത്താലും മഹത്വപ്പെടുത്തി ജയം
 പ്രാപിപ്പാനും എന്നിൽ കടാക്ഷിച്ചു പുതു ജന്മ
 തെ നടുത്തിരിക്കേണമേ! ആമേൻ.

(Faint bleed-through text from the reverse side of the page)

ഏഴാം ചിത്രം.

ദൈവഭക്തനായതിൽ പിന്നെ മനഃപൂർവ്വ
 മായി പാപം ചെയ്തു പിശാചിനെ വീണ്ടും
 അകത്തു കടത്തി വാഴമാറാക്കിയവന്റെ
 ഹൃദയരൂപം.

ഇതെന്തൊരു ഭയങ്കരമായ കാഴ്ച! ദൈവാലയമായിരുന്ന
 ഹൃദയത്തിൽ പിശാചു ചിരിച്ചുകൊണ്ടു വീണ്ടും വാഴുന്നു.
 ദുഗങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്ന ഒട്ടുന്നങ്ങളും അകത്തു കടന്നു, ഒട്ടുത
 ങ്ങളും കൂടിവന്നു കടിയേറി. പാപങ്ങളുടെ ഉഗ്രത മുന്പ
 ഞ്ഞെക്കാളും നാനൂടങ്ങു വർദ്ധിച്ചു. ഈ വീഴ്ചക്കും അധമ
 സ്ഥിതിക്കും കാരണമെന്ത്? ലഭിച്ച കരുണയെ ചരതിക്കാ
 തെ, പാപങ്ങളുടെ ശുദ്ധീകരണത്തെ മറന്നു, ദൈവഭക്തി
 യുടെ അഭ്യാസം നിരസിച്ചു, ഉള്ളിൽ തൃപ്തിപ്പെട്ടു മന്ദിച്ചു
 പോയതു തന്നെ. വളരാത്താൽ പിന്തിരികേ ഉള്ളു. ഇടുക്ക
 വാതിലൂടെ അകമ്പുകുവാനും, നിർവ്വിശാലമായ വഴിയിൽ
 ത്രാഗിയായി നടന്നു പോരാടുവാനും, ലോകാഭിലാഷങ്ങളെ
 വെടിഞ്ഞു യേശുവിന്റെ ക്രൂശെടുത്തു നടപ്പാനും തുനിയാ
 ണ്താൽ പിശാചിന്റെ വലയിൽ കുടുങ്ങി വീണു താണുപോ
 കേയുള്ളു. അങ്ങിനത്തവൻ ചരട്ടിച്ചതിനെ തിന്നുന്ന നായ്ക്കും
 കളിച്ചപിൻ ചളിയിൽ ഉരുളുന്ന പന്നിക്കും തുല്യം. വിശു
 ഛയാത്മാവിന്നു ഒട്ടുതങ്ങളോടുകൂടെ വസിക്കുന്നതു അസാദ്ധ്യ

20ക
 പ്പേ
 അട
 ഇവ
 കൂവ
 കൂന
 ണി
 കിട
 ഇ
 മെ
 പ്പേ
 വാ
 പര
 ഏ
 വി
 ണ
 അ
 പ്പേ
 ഭയ
 അ
 റൈ
 തി

മാകയാൽ അതു മടങ്ങിപ്പോകുന്നു. കൃപാഭൂതനും വാങ്ങി
 പോകുന്നു. എങ്കിലും അകലുന്നതിന്നു മുൻപെ കൈകൂപ്പി:
 അല്ലയോ മഹാപാപി! നിന്റെ സമാധാനത്തിന്നുള്ളവ
 ഇന്നെങ്കിലും നീ അറിഞ്ഞുവെങ്കിൽ കൊള്ളായിരുന്നു; ഇന്നും
 കൂടെ കരച്ചുന്റെ ഹൃദയം നിനക്കായി തുറന്നുവെച്ചിരി
 കുന്നു. സ്വാമിദേഹീ! മടങ്ങി വാ, ഇനിയും കനിവു കാ
 ണിക്കാം, എങ്കിലും ഇവയെല്ലാം നിന്റെ കണ്ണുകൾക്കു മറഞ്ഞു
 കിടക്കുന്നതു എന്തൊരു കഷ്ടം, എന്നിങ്ങിനെ മുറയിടുന്നു.
 ഈ കൃപാവിളി ഒന്നും അയാന്റെ ചെവിയിൽ കടക്കുന്നില്ല.
 ചെവി അടഞ്ഞുപോയി, ഹൃദയവും കഠിനപ്പെട്ടു, കരുടനെ
 പോലെ പാതാളവഴിയിൽ നടക്കുന്നു.

സ്നേഹിതാ! നിന്റെ അവസ്ഥയും ഇപ്രകാരം ആയ്കിര
 വാൻ മതി എന്നു ശങ്കിപ്പാൻ ഇടയുണ്ടോ? സൂക്ഷിക്ക!
 പക്ഷെ നീയും പാപങ്ങൾ നിമിത്തം ദുഃഖിച്ചു അവയെ
 ഏറ്റുപറഞ്ഞു ചെറുത്തു പാപക്ഷമക്കായി കാംക്ഷിച്ചു ക്രിസ്തു
 വിന്റെ വാത്സല്യത്തെയും സദാത്മാവിന്റെ വിശുദ്ധീകര
 ണശക്തിയെയും കുറഞ്ഞൊന്നു അനുഭവിച്ചശേഷം നിന്നെ
 തന്നെ കരുതാതെ വീണ്ടും പിശാചിന്റെ കയ്യിൽ അക
 ഘ്യാതവനായിരിക്കാം. ഇതിനാൽ നിന്റെ ഭാസ്ത്ര്യവസ്ഥ
 ഭയങ്കരമായിരിക്കുന്നു. ഉണർന്ന ശബ്ദത്തിന്നും സ്നേഹഭാവ
 തിന്നും നിന്നിൽ മുൻപെത്തപ്പോലെ ഫലം കാണാതിരിക്കാം.
 ദൈവവചനം ഇപ്പോൾ നിസ്സാരമായി തോന്നാം. അതു വരാ
 തിരിപ്പാൻ കരുതിക്കൊൾക. പിഴച്ചുപോയെങ്കിൽ ചെന്നു

ക്ഷമചോദിക്ക, വീണപോയെങ്കിൽ എഴുനീല്പിപ്പാൻ ശക്തനായവനെ നോക്കി വിളിക്ക! എഴുനീല്പാൻ കേവലം അസാധ്യമായ വീഴ്ചകൾ ഉണ്ടെന്നു കാക. അതുകൊണ്ടു ദൈവകരുണ ത്വമിനോക്കിയവനെ! അതിൽനിന്നു വീഴാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിക്ക. പാപങ്ങളോടു ഒരിക്കലും ഇണങ്ങാതെ ദിവസേന യുദ്ധം ചെയ്യ. യേശുവിൽ ആശ്രയിക്ക, ബലവാനായ പിശാചിനെ ജയിച്ചു ബന്ധിച്ചു പുറത്താക്കുവാൻ ശക്തനായ അതി ബലവാനല്ലോ അവൻ. ഭയങ്കരമായ പാപങ്ങൾ നിമിത്തം നിരാശപ്പെടാതെ അനുതാപപ്പെടുക, മടങ്ങിവരിക, കെഞ്ചി യാചിക്ക, ശുശ്രൂഷിക്കുകയും അന്വേഷിക്കുക, ആതുരനായി മുട്ടുക. മനുഷ്യരാൽ അസാധ്യമെങ്കിലും ദൈവത്താൽ സകലവും സാധ്യമല്ലയോ?

“സത്യത്തിന്റെ പരിജ്ഞാനം ലഭിച്ച ശേഷം നാം മനഃപൂർവ്വം പാപം ചെയ്യാൻ പാപങ്ങൾക്കു ചേണ്ടി ഇനിക്കു യാഗവും ശേഷിക്കാതെ ന്യായവിധിക്കായി ഭയങ്കരമായൊരു പ്രതീക്ഷയും എതിരികളെ ഭവിപ്പിപ്പാനുള്ള ക്രോധംഗനിയമമേയുള്ളൂ.”

“പിൻമാറുന്നവെങ്കിൽ എന്റെ ഉള്ളത്തിന്നു അവനിൽ പ്രസാദമില്ല” എന്നു ദൈവം പറയുന്നു.

ദൈവകരുണയിൽനിന്നു പിഴുകി
പ്ലോയവൻ കഴികേണ്ടും
പ്രാർത്ഥന.

എൻ ദൈവമേ! വീണുപോയെങ്കിലും അ
ടിയൻ നിന്റെ സൃഷ്ടിയല്ലയോ? യേശുക്രി
സ്തുവേ! അടിയൻ നിന്നാൽ വിലക്കു മേടിക്ക
പ്പെട്ടവനാകുന്നു. ദൈവം നിന്നെ അടിയന്നു
വേണ്ടിയും ജ്ഞാനവും, നീതിയും, വീണ്ടെടു
പ്പും, വിശുദ്ധിയും ആക്കി വെച്ചിരിക്കുന്നുവ
ല്ലോ! എന്റെ പാപമരണപിശാചാദിബ
ന്ധനങ്ങളെല്ലാം അറ്റുപ്ലാൻ നീ ശക്തനാകു
ന്നുവല്ലോ. നീ മത്സരികൾക്കു വേണ്ടിയും
വരം പ്രാപിച്ചുവനാകുന്നു. മഹാദ്രോഹിയായ
എന്നെ വീണ്ടും കനിയേണമേ! തിരുദാനങ്ങളെ
ഇറക്കിത്തരുവാൻ പുനരാരംഭിക്കേണമേ!
ഞാൻ വീണുകിടക്കുന്ന പാപക്കഴിയുടെ ആ
ഴം നിന്റെ സ്നേഹകൃപകളുടെ കൈക്കു എ
ത്താത്തതല്ലല്ലോ! എല്ലാവരെയും ഉദ്ധരിപ്പാ
നല്ലയോ നിനക്കു ഇഷ്ടം. ദേഷ്യരെയും നീ
കനിയുന്നുവല്ലോ. സൗഖ്യമാവാൻ എനിക്കു

മനസ്സുണ്ടു. എന്റെ പിൻവാങ്ങലിന്നു ചികി
 ത്സിച്ചു പിശാചിന്റെ നാനാവിധമായ ദാസ്യ
 ത്തിൽനിന്നും എന്നെ വിടുവിക്കേണമേ! ഇരുട്ടു
 പോവാൻ നിന്റെ വെളിച്ചവും ദുർമ്മോഹങ്ങ
 ളെ ആട്ടി പുറത്താക്കുവാൻ സദാത്മാവെയും
 നല്ലി അരുളേണമേ! മരണപയ്യന്തം പാപ
 ത്തോടെതിർത്തു പോരാടുവാൻ കൃപ നല്ലേ
 ണമേ! പിശാചിനെ എന്റെ കാല്പിഴിയിട്ടു
 ചവിട്ടുമാറാക്കേണമേ! അവന്റെ സകല അ
 ധികാരവും നശിപ്പിച്ചു എന്നെ മുഴുവനും നി
 നക്കു സ്വാധീനമാക്കിക്കൊള്ളേണമേ! നിന്തി
 രുകരുണയെ കേവലം മറുത്തവനായ ഈ
 മഹാപാപിയെ തള്ളിക്കളയരുതേ! ആമേൻ.

എട്ടാം ചിത്രം.

ദുഷ്ടന്റെ മരണവും പാപത്തിൻ
 കൂലിയും.

അനുതാപമില്ലാത്ത പാപിയുടെ മരണചിത്രം നോക്കു.
 അപനിൽ ദേഹപീഡ, ക്ലേശം, മരണഭീതി, അസമാധാനം,
 ന്യായചിന്തിയെ കാത്തിടുള്ള വിറ ഇത്യാദികൾ കാണായ്ക്കുന്നു

കി
ന്യ
തദ്ദ
ങ്ങ
യം
പ
ലേ
ലിട
ര
നി
ന്തി
ഇ
മൻ.

നാക.
നാനം,
നായര

ന്നു. “ആകംകാലം ചെയ്യതു ചാകംകാലം കാണാം.” മരണത്തെ കുറിക്കുന്ന അസ്ഥിക്രൂടം അരികെ നില്ക്കുന്നു. അതു ഒരു കൈകൊണ്ടു അവന്റെ തലമുടി പിടിച്ചിരിക്കുന്നു. മറ്റേ കയ്യിലോ ഒരു അരിവാൾ ഉണ്ടു. വാടിപ്പോകുന്ന പുല്ലു കണകെ ഉള്ള മാനുഷജഡത്തെയും ഉരിന്റുപോകുന്ന പുല്ലിൻ പൂപോലെയുള്ള മാനുഷതേജസ്സിനെയും അരിഞ്ഞു കളയുന്നതിനാൽ പ്രാണച്ഛേദം വരുണന്നു അരിവാൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അങ്ങിനത്തവന്റെ ആത്മാവോ പാതാളത്തിലേക്കു പോകയും, ജ്വാലകളിൽ പാകയും ചെയ്യേണ്ടി വരും. പിശാചും അവന്റെ ഭൂതനാരും അവനെ പിടിച്ചു വലിച്ചിഴച്ചും മൃത്യു സേവിച്ചു പാപങ്ങളെ കാഴ്ചിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. മനസ്സാക്ഷിയുടെ തീരാത്ത പീഡയും അനുഭവമാകുന്നു. എന്തൊരു ഭയങ്കരാവസ്ഥ! കഷ്ടം!

ഇതു പാപത്തിന്റെ തികഞ്ഞ ക്രൂഢിയല്ല, ക്രൂഢിയുടെ ആരംഭമത്രെ. രണ്ടാമതു ഒരു മരണം ഉണ്ടു. അതു കെട്ടുപോകാത്ത അഗ്നിക്കൊത്ത നരകാവസ്ഥയത്രെ. പല നരകങ്ങളുണ്ടു എന്നുള്ള വിശ്വാസം നമ്മുടെ നാട്ടിലുണ്ടു. “താമിത്രം, പുനർ അന്ധതാമിത്രം, കാലസൂത്രം, ഞരവം, പിന്നെ മഹാഞരവം, കാലീപാകം, വൈതരണിയും, അസിപത്രാരണ്യവും, പിന്നെ സൂകരമുഖം, ക്രൂടശല്യലി, ലോഹശങ്ക ഇരുപത്തൊട്ടു കോടി നരകം ഉണ്ടിങ്ങിനെ ഭൂരിതങ്ങൾക്കു തക്കവാറു അനുഭവിപ്പാനായി” എന്നു പറയുന്നു. അതിന്റെ വിവരം ആർക്കും നിശ്ശയമില്ല. പീഡാവേദനകളെയും ഭയ

പരവശതകളെയും അസമാധാനം അസന്തുഷ്ടികളെയും സൃഷ്ടിക്കുന്ന അഗ്നിയും പുഴയും അന്ധതമണ്ണും അവിടെ വസിക്കുന്നു. ഈ ന്യായധിയി എല്ലാശായിരിക്കും. യേശു ക്രിസ്തു ഭൂതഗണങ്ങളോടുകൂടെ മേഘങ്ങളിൽ ന്യായധിപനായി വരുന്ന ദിവസം തന്നെ. മരിച്ചവരെല്ലാവരും, അന്നു ജീവനോടെ ശേഷിച്ചവരും എല്ലാം ഈ ന്യായധീന്റെ സന്നിധിയിൽ നില്ക്കേണ്ടിവരും. ചത്തവർ ശരീരത്തോടുകൂടെ ഉയിർത്തെഴുന്നീല്പിക്കപ്പെടും. ഓരോരുത്തന്റെ ശരീരവസ്ഥ അവനവന്റെ വിശ്വാസാവസ്ഥക്കു അനുസരമായിട്ടായിരിക്കും. ചിലർ മാനത്തിനും മറ്റേവർ അപമാനത്തിനും പാത്രമായിരിക്കും. ഉയിർത്തെഴുന്നീല്പിൽ അവരുടെ ശരീരവും അതിന്നൊത്തവണ്ണം ആയിരിക്കും.

അയ്യോ! എത്ര പേർ നിത്യനാശത്തിലേക്കു ഓടുന്നു. ഇവർ ദേവനാമകീർത്തനം, സത്യജ്ഞാനം, മന്ത്രജപങ്ങൾ, ഉപവാസതീർത്ഥയാത്രകൾ അഭ്യസിച്ചുപോരുന്നവരായിരിക്കാം. എങ്കിലും പിശാചിന്റെ അധീനത്തിൽ കുടുങ്ങി വലയുന്നവരായിരിക്കും. അഹങ്കാരം, ചതി, സ്വാർത്ഥം, അസൂയപകകൾ, കോപക്രോധങ്ങൾ, കക്ഷിസേവ, ലൗകികഭാവം, മദമത്സരങ്ങൾ, ദുർമ്മോഹം മുതലായ പാപങ്ങളെ വിട്ടൊഴിഞ്ഞുവരല്ല. തങ്ങൾ മറ്റവരെക്കാൾ ഉത്തമന്മാർ എന്നു നിരൂപിച്ചു നടക്കുന്നു. മരണമോ പെട്ടെന്നു അണഞ്ഞു വന്നു അവരെയും അരിയുന്നു. അല്ലാതെ താന്താൻ വിട്ടച്ചതു താന്താൻ കൊയ്യേണ്ടിവരും.

ദൈവകരുണയെ രാമിച്ചശേഷം വഴിയോട്ടു വാങ്ങി
 ഭ്രമിച്ചുപോയവരുടെ അന്ത്യം മഹാ ഭയങ്കരം. അതുകൊ
 ണ്ടു താഴെ പറയുന്ന ഹിതോപദേശം ശ്രദ്ധിച്ചു ചെയ്തുകൊ
 ണ്ടു ഈ ഭയങ്കരവസ്ഥയിൽ എത്താതെവണ്ണം സൂക്ഷി
 പ്പിൻ! തന്റെ ആടുകൾക്കു വേണ്ടി ജീവനെ കൊടുത്ത നല്ല
 ഇടയൻ നിങ്ങളെ “അല്ലയോ അദ്ധ്വാനിച്ചും ഭാരം ചുമന്നും
 നടക്കുന്നോരേ, ഒക്കെയും എന്റെ അടുക്കൽ വരുവിൻ!
 ഞാൻ നിങ്ങളെ തണുപ്പിക്കും; ഞാൻ നിന്നെ സമൃദ്ധ പാപ
 ങ്ങളിൽനിന്നും ശുദ്ധീകരിക്കുന്നവനാകുന്നു, എന്റെ ആടുകൾ
 ക്കു ഞാൻ നിത്യജീവൻ കൊടുക്കും” എന്നു വാഗ്ദത്തം ചെയ്തു
 ആദരവോടുകൂടെ ക്ഷണിക്കുന്നു. ഇടയശ്രേഷ്ഠന്റെ ഈ
 സ്നേഹവിളിയെ ഇന്നു കൂട്ടാക്കാഞ്ഞാൽ ന്യായചിന്തിനാളിൽ
 നിത്യനരകാഗ്നിയിലേക്കു യാത്ര അയക്കുന്ന ന്യായാധിപന്റെ
 ഘോരശബ്ദം കേൾക്കേണ്ടിവരും. “ജീവനുള്ള ദൈവത്തി
 ന്റെ കയ്യിൽ വീഴുന്നതു ഭയങ്കരം.”

“ഇവനെ കയ്യാ കാലും കെട്ടി ഏറ്റവും പുറത്തുള്ള ഇര
 ത്തിൽ തള്ളിക്കളവിൻ; അവിടെ കരച്ചലും പല്ലുകടിയുമു
 ണ്ടാകും.”

“യഹോവച്ചൊൽ മറന്നവർ
 എപ്പോഴും അയ്യോ കഷ്ടം!
 ഭൂമി അദ്ധ്വാനിച്ചിട്ടവർ
 ചേർത്തുള്ളതന്നു നഷ്ടം!
 ചെറിയ കൂട്ടത്തിൽ ഭയ

കാട്ടാത്തവരും അഞ്ചുക!

നിത്യംഗിയേ പുകേണ്ടു."

ആ യുഷ്കാലം മുഴുവനും പാപത്തിൽ ജീവിച്ചുവന്നും, ദൈവത്തിങ്കലേക്കു ഒരിക്കൽ തിരിഞ്ഞു വന്നശേഷം വീണ്ടും പാപത്തെ സ്നേഹിച്ചു ജീവിച്ചുവന്നും, മരിച്ചുപോയതു അറിയുമ്പോൾ ശേഷിച്ചു ജീവിതർ കഴിക്കേണ്ടും പ്രാർത്ഥന.

ദൈവമേ! നീ നീതിമാൻ; നിന്റെ ന്യായവിധികളോ നീതിയും ന്യായവും ആകുന്നു. പക്ഷഭേദം നിന്നിൽ കേവലം ഇല്ല; ഓരോരുത്തന്റെ പ്രവൃത്തികൾക്കൊത്തുവണ്ണം നീ പകരം കൊടുക്കുന്നു. മാനസാന്തരപ്പെടാതെയും തിരുവചനത്തെ അംഗീകരിച്ചു സൂക്ഷിക്കാതെയും ഇരിക്കുന്നവന്മേൽ ന്യായവിധി ഇഹത്തിൽ വെച്ചു തന്നെ തുടങ്ങുന്നുവല്ലോ; നിന്റെ കോപം അവന്റെ മേലുണ്ടു; അവൻ ജീവനെ കാണുകയില്ല; ആശ്രിതന്മാരിൽ നീ കാണിക്കുന്ന കരുണക്കൊത്തുവണ്ണം മാനസാ

ന്നരപ്പെടാത്തവരിൽ കാണിക്കുന്ന നിന്റെ
 ഉഗ്രത അശോധനീയവും അപ്രമേയവും അ
 ത്രെ! ഇതോർത്തിട്ടു നിന്നെ അത്യന്തം ഭയപ്പെ
 ടുമാറാക്കേണമേ! രക്ഷിതാവേ! നിന്റെ ഏക
 ബലിയാൾ നീ എന്നെ നരകത്തിൽനിന്നു വീ
 ണ്ടെടുത്തുവല്ലോ. ഞാൻ നിത്യമരണത്തെ
 കാണാതെ ജീവനോടൊന്നു നിന്റെ സന്നിധി
 യിലുള്ള നിത്യസന്തോഷത്തെ അനുഭവിക്കുമാ
 രാക്കേണമേ! ഇതിന്നായിട്ടു പിശാചിനെ എ
 ന്നിൽനിന്നു ശാസിച്ചുകരേണമേ! തിരുസാ
 ദൃശ്യം അടിയനിൽ പൂർത്തിയാക്കി വർദ്ധിപ്പിച്ചു തി
 കെച്ചുരുളേണമേ! ആമേൻ.

ദമ്പതാം ചിത്രം.

പാപത്തോടു ചൊരയും ദൈവഭക്തിയെ
 അഭ്യസിച്ചും പോരുന്ന
 വിശ്വാസിയുടെ ഹൃദയരൂപം.

ഈ ചിത്രത്തിൽ ശത്രുക്കൾ ഹൃദയത്തെ ചുറ്റി വളഞ്ഞു
 പീഡിപ്പിക്കുന്ന പ്രകാരം കാണുന്നു. വിശ്വമു ആഗേയാ

4*

സ്രുങ്ങളെ (തീയന്യകളെ) എയ്യു ഹൃദയത്തിന്നു മുറിവേല്പി
 പ്ലാൻ നോക്കുന്നു. പാപം ഓരോന്നും ആക്രമിച്ചും നശത്തും
 കടപ്പാൻ നോക്കുന്നു. ലോകം നയവും ഭയവും പ്രയോഗിച്ചു
 കീഴടക്കുവാൻ പ്രയത്നിക്കുന്നു. ഈ ശത്രുസൈന്യങ്ങളോടു
 എതിർത്തു ജയിപ്പാൻ കഴിയുമോ? വിഷമമുണ്ടെങ്കിലും ക
 ഴിയുമെന്നതിന്നു സംശയമേതുമില്ല. സഹായത്തിന്നു ദൈ
 വമുണ്ടല്ലോ. ദൈവം ഒരുമിച്ചുണ്ടെങ്കിൽ ശത്രുക്കൾ എണ്ണ
 ത്തിലും ശക്തിയിലും പ്രബലന്മാരായാലും ജയം നിശ്ചയം.

ദിവ്യസഹായവും ദൈവത്തിന്റെ സർവ്വായുധവർഗ്ഗവും
 അടുത്തുണ്ടു. മീതെ കാണുന്ന ദൈവത്തിന്റെ കൃപാഭൂതൻ
 തളരാതെ പോരാടുവാനുതകവണ്ണം ഉത്സാഹിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു
 ജയിക്കുന്നവന്നു ലഭിക്കുന്ന നിത്യജീവന്റെ കിരീടം കാണി
 കുന്നു. മരണപയ്യന്തം വിശ്വസ്യനായി പോരാടിയാൽ
 ജീവന്റെ കിരീടം കിട്ടുമെന്നും, അവസാനംവരെ സഹിച്ചു
 ഉറച്ചുനില്ക്കുന്നവൻ രക്ഷിക്കപ്പെടും എന്നും, ജയിക്കുന്നവൻ
 യേശുക്രിസ്തുചോടുക്രൂടെ ദൈവത്തിന്റെ സകല അവകാശ
 വും പ്രാപിക്കും എന്നും മറ്റുള്ള ദിവ്യവാഗ്ദത്തങ്ങളെ കാഴ്ചി
 കയ്യാ ചെയ്യുന്നു. ഹൃദയത്തിലോ അന്തതാപവിശ്വാസ
 സ്നേഹങ്ങളുടെ മിന്നലും ജ്വാലയും നല്ലവണ്ണം വിളങ്ങിക്കുന്നു.
 ആയുധങ്ങളോ: അരക്കു കെട്ടുന്ന കച്ച; സ്വദോഷങ്ങളെ
 അറിയിക്കുന്ന സത്യം; മാർകവചം: നെഞ്ഞിന്നു ഉറച്ചു കെ
 ട്ടുക്കുന്ന യേശുവിന്റെ നീതി; പടക്കുള്ള ചെരിച്ചു
 കൾ: എവിടെ പോവാനും ധൈര്യവും കാൽക്കു നിശ്ചയ

വും തടസ്സം കൂടാതെ നടപ്പാൻ കഴിയും വരുത്തുന്ന സുവി
 ശേഷം; പലിശ: ഭൃഷ്ടന്റെ തീയന്യകളെ ഒക്കെയും കെ
 ട്ടുക്കുന്ന വിശ്വാസം; ശത്രുക്കളെ സംഹരിക്കുന്ന വാളോ:
 ദൈവവചനവും ആകുന്നു. ഇവയെല്ലാം കൂടാതെ
 ക്രൂശിൽ തറെക്കപ്പെട്ട യേശുക്രിസ്തു ഹൃദയത്തിനകത്തു വസിക്കുന്നു. അദ്ദേഹന്റെ മരണത്തെ കാഴ്ചിക്കുന്ന സത്യമായ ഭക്തജനത്തിന്റെ മുകളേറ്റം അരികത്തുണ്ടു. ഇപ്രകാരമുള്ള സഹായവും ആയുധങ്ങളും ഉള്ളടത്തോളം ലക്ഷം ശത്രുക്കൾ വന്നു പൊരുതാലും ഒരുന്നാളും തോറ്റുപോകയില്ല നിശ്ചയം. "കർത്താവിൽ അദ്ദേഹന്റെ അമിതബലത്തിലും ശക്തിപ്പെട്ടു വിൻ "

ജീവകിരീടം ലഭിച്ചാൻ ഇടവിടാതെ
 പോരാടുന്നവന്റെ പ്രാർത്ഥന.

വാത്സല്യമുള്ള യേശുവേ! എൻപ്രാണനാഥനേ! എൻ സ്നേഹമേ! നീ എന്നിലും ഞാൻ നിന്നിലും എന്ന വാഗ്ദത്തം എന്നിൽ നിവൃത്തിക്കേണമേ! നിന്നെ കൂടാതെ എനിക്കു ജീവിച്ചാൻ കഴിയില്ല, നന്മ ചെയ്യാനും അവസാനത്തോളം നിന്റെ ഭക്തനായിട്ടു നില്പാനും അസാധ്യം; വിശ്വാസത്താൽ നിന്നെ ആധാരമാക്കി ലോകത്തെ ജയിച്ചും

കഴിയാത്തതു സാധ്യമാക്കിയും നിത്യം വളര
മാറാകേണമേ!

തിരുസ്സേഹം എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ അ
ധികമധികമായി ഉജ്ജ്വലിക്കുമാറാക്കി, നീ ഒഴി
കെ ശേഷമെല്ലാം നിസ്സാരവും നിഷ്പ്രയോജന
വും ആയി തോന്നുമാറാകേണമേ! അവസാ
നത്തോളം നിലനില്പാനുള്ള കൃപാവരങ്ങളാൽ
എന്നെ നിറച്ചുരുളേണമേ! വിശ്വാസത്താൽ
നിത്യജീവനം പിതൃസന്നിധിയിൽ ദിവ്യമാന
വും മറ്റും കിട്ടുമെന്നുള്ള ദിവ്യമായ പ്രത്യാശ
കൾ സങ്കടകാലങ്ങളിലും എന്നെ ധൈര്യ
പ്പെടുത്തി ജയത്തിനായി നടത്തുമാറാകേണ
മേ! “കൊണ്ടു കൈകൾ പേടിയും കൊടുത്ത
കൈകൾ ആശയും” എന്ന ചൊല്ലിന്നൊത്ത
വണ്ണം ഗുരുശ്രേഷ്ഠനായി എന്നെ ശാസിച്ചും
ലാളിച്ചും വളർത്തി നടത്തേണമേ! ഇടവിടാ
തെ നിന്നോടു പ്രാർത്ഥിച്ചാനുള്ള രഹസ്യത്തെ
എന്നെ പഠിപ്പിച്ചു സകല ശത്രുക്കളിന്മേലും
ജയം നല്കി അവസാനത്തോളം വിശ്വസ്തനാ
കിത്തീകേണമേ! ആമേൻ.

ഓ യേശുവേ! ജയിപ്പാൻ നീ തുണക്ക!
അസംഖ്യമത്രെ എൻ വിരോധികൾ.
പിശാചിനെ എൻ കാലിക്രീഴ് ചതെക്ക,
ചേരലിക്കുകെൻ ജഡത്തിനിച്ഛകൾ!

ജയകന്താവേ,
ഈ ഭൃന്ധപഭാവൈ
ആണു കിടാവൈ
പാലിക്കേണം!

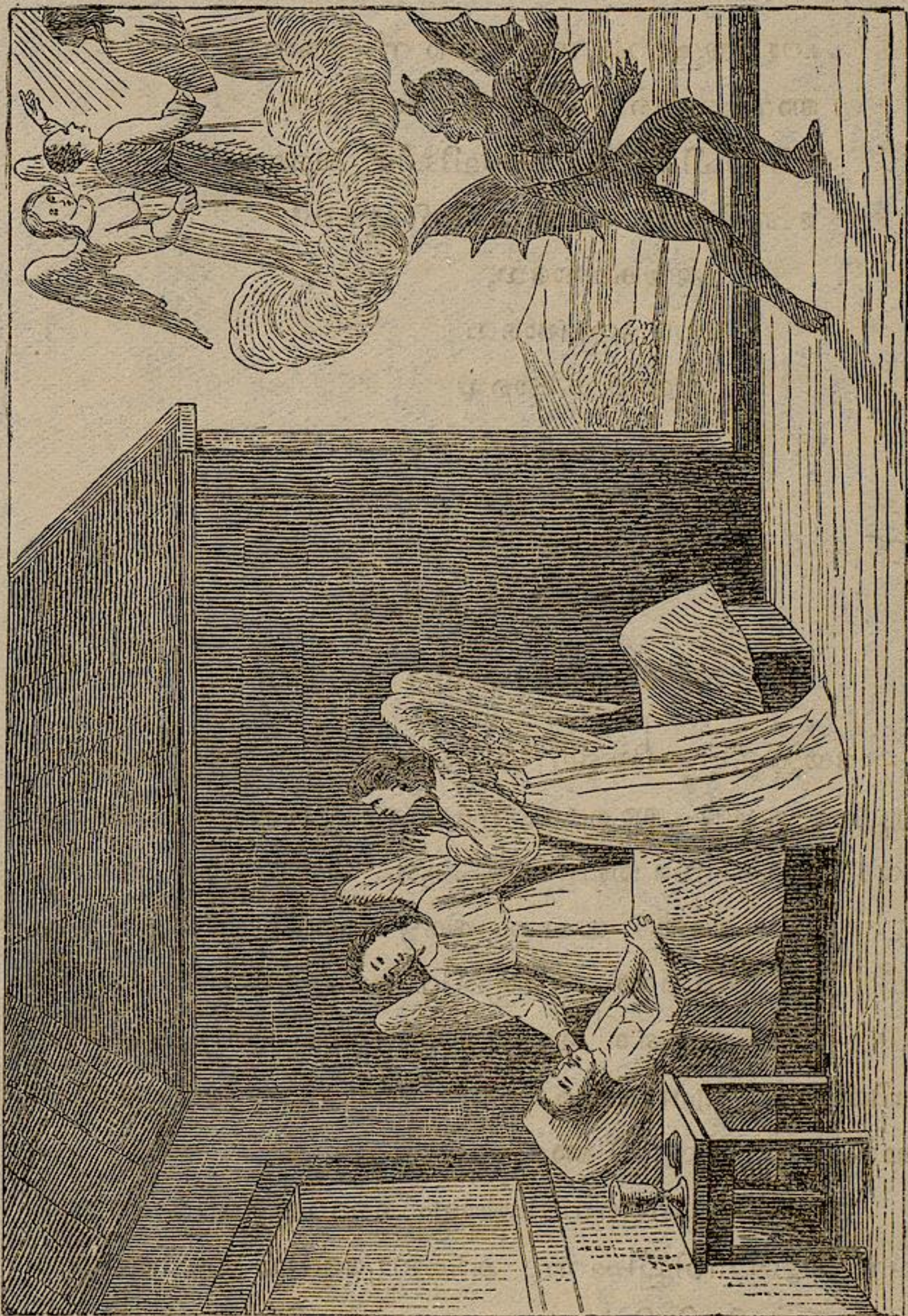
പത്താം ചിത്രം.

ദൈവഭക്തന്റെ മരണം.

യേശുക്രിസ്തുവിങ്കലെ വിശ്വാസത്താൽ നീതിമാനായി
എണ്ണപ്പെട്ടവൻ അത്യാസന്നകാലത്തും മരണകിടക്കുമേലും
ദയംകൂടാതെ സന്തോഷത്തോടുകൂടെ മരണത്തെ എതിരേ
ല്ക്കുന്നു. “എന്റെ വചനം കേട്ടു എന്നെ അയച്ചവനിൽ
വിശ്വസിക്കുന്നവൻ നിത്യജീവനുണ്ടു; അവൻ ന്യായ
വിധിയിൽ വരാതെ മരണത്തിൽനിന്നു ജീവങ്കലേക്കു കട
ന്നിരിക്കുന്നു” എന്ന യേശുവിന്റെ അരുളപ്പാടു (യോ. ൫, ൨൪)
അപ്പോൾ ഉണ്ടായി അനുഭവമാണ്.

മനുഷ്യർ കൈവെടിഞ്ഞാലും ദൈവഭക്തന്മാർ അടുത്തി
രുന്ന ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നു. കാരണ്യമേറിയ വാഗ്ദത്തങ്ങൾ,
ദൈവസന്നിധിയിൽ എത്തുന്ന ബലമേറിയ പ്രാർത്ഥനകൾ,

യാചനകൾ, ഉച്ചരിപ്പാൻ കഴിയാത്ത ഞരക്കങ്ങൾ, സ്വച്ഛീയ
 സമാധാനം, ആത്മാവിന്റെ അഭിഷേകം ഇത്യാദികൾക്കു
 അന്നു ഒട്ടും കുറവുണ്ടാകയില്ല. ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണത്തെ
 കാഴ്ചിക്കുന്ന കായ്മമായ ഭോജ്യങ്ങളും കിടക്കക്കരികെ ഉണ്ടു.
 ക്രിസ്തുവിനായി ജീവിച്ചു; മരിക്കുന്നതും ക്രിസ്തുവിനാകുന്നു.
 യാത്രയായി ക്രിസ്തുവിനോടു കൂടെ ഇരിപ്പാൻ കാംക്ഷിക്കുന്നു.
 ക്രിസ്തുവിന്റെ അമൃതപ്രസാദത്താൽ മേടിക്കപ്പെട്ട തന്റെ
 ആത്മാവിനെ ഭക്തൻ തൃക്കൈകളിൽ ഭരമേല്പിച്ചു ഉറങ്ങി
 പോകുന്നു. ഇതെന്തൊരു ഭാഗ്യമുള്ള മരണം! ദൈവഭൃതന്മാർ
 ആത്മാവെ കൈക്കൊണ്ടു ക്രിസ്തു കരുക്കായ മഹിമയേറിയ
 പിതൃഭവനത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നു. കാണാതെ വി
 ശ്വസിച്ചശ്രായിച്ചു സ്നേഹിച്ചവനെ കാണാൻ ആശിച്ചു അടു
 ത്തു ചെല്ലുമ്പോൾ “നല്ലവനും വിശ്വസ്തനും ആയ ഭാസനേ,
 നീ അല്പത്തിങ്കൽ വിശ്വസ്തനായിരുന്നു, നിന്നെ പലതി
 ന്നേയും ആക്കിയവയ്ക്കു; നിന്റെ കർത്താവിൻ സന്തോഷ
 ത്തിൽ അകമ്പുകക” എന്ന ശബ്ദം കേട്ടു ആനന്ദിക്കും. വല്ല
 കടവും വീടാതെ ശേഖിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നു പരീക്ഷിപ്പാൻ പി
 ശ്വച്യം മരണനേരത്തു അടുത്തുവരും. സത്യഭക്തനും ഇക്കാ
 യ്മത്തിൽ സംശയം ജനിപ്പിച്ചാൻ മതി. എങ്കിലും യേശു
 തനിക്കുള്ളവരുടെ വക്കീലായി സ്വരകരം കാണിച്ചു പ്രതി
 വാദിക്കുന്നതിനാൽ പിശ്വച്യ തോരമു നാണിച്ചു കാടി
 പോകും.

ഏതൊരുവസ്ഥയെ മുഴുവനും കാണിച്ചാൻ അസാധ്യം.

കാരോരുത്തനും തന്നെത്താൻ ദൈവാത്മാവിന്റെ സഹായത്താൽ ഭൂശാധന ചെയ്തറിയേണ്ടതു ആവശ്യം. സ്വർഗ്ഗത്തിലെ സന്തോഷം, ആത്മാവിന്റെ ഭാഗ്യവസ്ഥ, ശരീരത്തിന്റെ പുനരുത്ഥാനം, തിരുസഭയുടെ മഹിമ, നൂതനഭൂമിയുടെ മഹത്വം ഇത്യാദികളെക്കുറിച്ചു ദൈവവചനത്തിൽ വിവരമായി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഈ ചെറുപുസ്തകത്തിലോ കണ്ണാടിയിലൂടെ കടമൊഴിയായി കാണിക്കുമ്പോലെ മാത്രമേ കാണിച്ചിട്ടുള്ളൂ. എങ്കിലോ അന്നു മുഖാമുഖമായി കാണാം. അധികമായി അറിവാൻ ആഗ്രഹവും മനസ്സാ ഉള്ളവരൊക്കെയും ദൈവവചനഗ്രന്ഥം വാങ്ങി വായിക്കാതിരിക്കയില്ല.

ദൈവഭക്തന്റെ അന്ത്യപ്രാർത്ഥന.

പ്രിയ കർത്താവായ യേശുവേ! നീ എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു എന്നെ ആശ്വസിപ്പിക്കേണമേ! നീ എന്നോടു കൂടെ ഉണ്ടെങ്കിൽ അത്യാസന്നസമയത്തും ഞാൻ സന്തോഷിക്കും; ഭയപ്പെടുകയുമില്ല. എന്നിൽ കുറവും ചുമത്തുന്നവനാൻ? നീ കുറവുണ്ടെന്നും ബാക്കി വെക്കാതെ ക്ഷമിച്ചു നീതിമാനായി എണ്ണി എന്നെ കൈക്കൊണ്ടു തിരു

രക്തത്താൽ കഴുകി ശുദ്ധീകരിച്ചുവല്ലോ! തി
 രരക്തം ഇന്നു എനിക്കുവേണ്ടി പ്രതിവാദിക്കു
 ന്നോലെ അന്നും ചെയ്തയില്ലയോ? സാത്താ
 ന്നു നിന്റേറവനായ എന്നിൽ യാതൊരധികാ
 രവുമില്ലല്ലോ. നിനക്കു അപ്രിയമായതു ലേ
 ശംപോലും എന്നിൽ കാണരുതേ! നിന്നിൽ
 അപ്രിയം എനിക്കു ഒരിക്കലും തോന്നരുതേ!
 നീ എന്നോടുകൂടെ ഉണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ എനി
 ക്കു ജീവനുള്ളൂ. നീ എനിക്കുവേണ്ടി മരിച്ചു
 യിത്തു, ദൈവത്തിൻ വലഭാഗത്തിരുന്നു, മദ്ധ്യ
 സ്ഥം ചെയ്യുന്നുവല്ലോ! ആകയാൽ നിന്റേറ
 സ്നേഹത്തിൽനിന്നു എന്നെ വേർപിരിപ്പാൻ
 മരണത്തിന്നുപോലും കഴിവുണ്ടാകരുതേ! ദി
 വസേന സന്തോഷത്തോടെ മരിപ്പാൻ എ
 നിക്കു നൽവരം ഏകേണമേ! ലോകത്തിന്നു
 മരിച്ചുവനാശ്ശീരുന്നതു നിനക്കു ജീവിക്കുന്ന
 താകുന്നുവല്ലോ. എൻ ഭവനവും രാജ്യവും അ
 വകാശവും ഇവിടെ അല്ല, എന്റേറ പരമനി
 ധിയായ നീ ഇരിക്കുന്നേടത്തു തന്നെ ആകമാ
 റാക്കേണമേ! ഇവിടെനിന്നു യാത്രയാവാൻ

കല്പനവരുമ്പോൾ ഭയവും ചഞ്ചലഭാവവും
 കൂടാതെ സന്തോഷത്തോടെ പുറപ്പെടുവാൻ
 കൃപനല്ലേണമേ! മരണം കളിയല്ല, അന്ത്യ
 ശത്രുവത്രെ! എങ്കിലും പ്രിയ രക്ഷിതാവേ!
 നീ മരിച്ചു, നിന്ദാകഷ്ടമരണങ്ങളെയും ശവ
 കഴിയെയും എനിക്കുവേണ്ടി അനുഭവിച്ചു,
 സർവ്വവും ജയിച്ചു ജയശാലിയാകുന്നുവല്ലോ.
 എന്നിലും എല്ലാം തിരുമനസ്സുപോലെ ഭവി
 കൂടെ! നീ എന്നേക്കും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവനാ
 കകൊണ്ടു ഞാനും നിന്നോടൊന്നിച്ചു ഇഹ
 ത്തിലും പരത്തിലും ജീവിച്ചു ഒടുക്കം നിന്നോ
 ടൊന്നിച്ചു സുഖേന വാഴുമാറാകേണമേ!
 ആമേൻ.

ജീവൻ പോം കിടക്കയിൽ
 യേശു മരണമെൻ ആശ്വാസം.
 ന്യായവിധി നേരത്തിൽ
 ഉത്തമനും എന്തു ചാസം?
 യേശു, നിന്നെ ഞാൻ വിടാ;
 എന്നെ നീ വിടായുക!

പൈലോഹവും കണ്ണീരും ഇല്ല
 ആ സ്വസ്ഥരാജധാനിയിൽ;
 മിണ്ടാതെ ചെലിച്ഛോരമില്ല
 കണ്ഠാടിൻ സന്നിധാനത്തിൽ;
 ഭക്തർസമേതം കർതൃചാസം,
 കാരുണ്യലാപം, മന്ദഹാസം,
 സമുന്മാദസ്തുതിയും,
 ചോദ്യോത്തരം വേദാന്തജ്ഞാനം
 ഇല്ലീയകൈക്കാരവസാനം;
 മഹാശബ്ദത്താരംഭിക്കും.

ഞാൻ ഭൂതര കണ്ടു — കർതൃസിംഹാസനം;
 മനം വരണ്ടു — ക്ഷണം അങ്ങത്തണം;
 എന്നാശ, നിന്നിൽ തളരാത
 വാണരയും ഉണ്ടു, സർവ്വാത്മതാത!

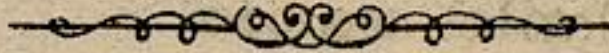
എന്തൊരു ഭാഗി — കണ്ടിതങ്ങടിയൻ!
 കണ്ണമയങ്ങി — നിൻ പ്രഭ നോക്കിനേൻ;
 എപ്പോൾ എനിക്കിങ്ങേ പ്രയാസം
 തീരുകയാൽ അതിലാകും വാസം?

അയ്യോ എൻ പാപം! ലൌകിക മാനസം!
 ഈ വക ശാപം — താമസകാരണം;
 വന്നീലയിന്നും നല്ല ശുദ്ധി;
 നിന്നിൽ ഉറച്ചതില്ലെൻറ ബുദ്ധി!

യേശു, നിൻ സ്നേഹം — ബോധിച്ചുവന്നതാൽ
വിട്ടു സന്ദേശം, — പോയിതു മിക്കമാൽ;
സഹിക്കുവാൻ ഞാൻ അത്യന്തികം,
നിന്നിൽ ഒളിച്ചു ഭയം ജയിക്കും.

വന്നിതാ പ്രീതി — പട്ടണം കാക്കയാൽ;
അതിലെ വീഥി — ഒക്കവേ പൊന്നിനാൽ;
മറക്കുമോ ഈരാദു രത്നം?
വേഗം അടുപ്പുതിന്നാകെൻ യത്നം!

Dra

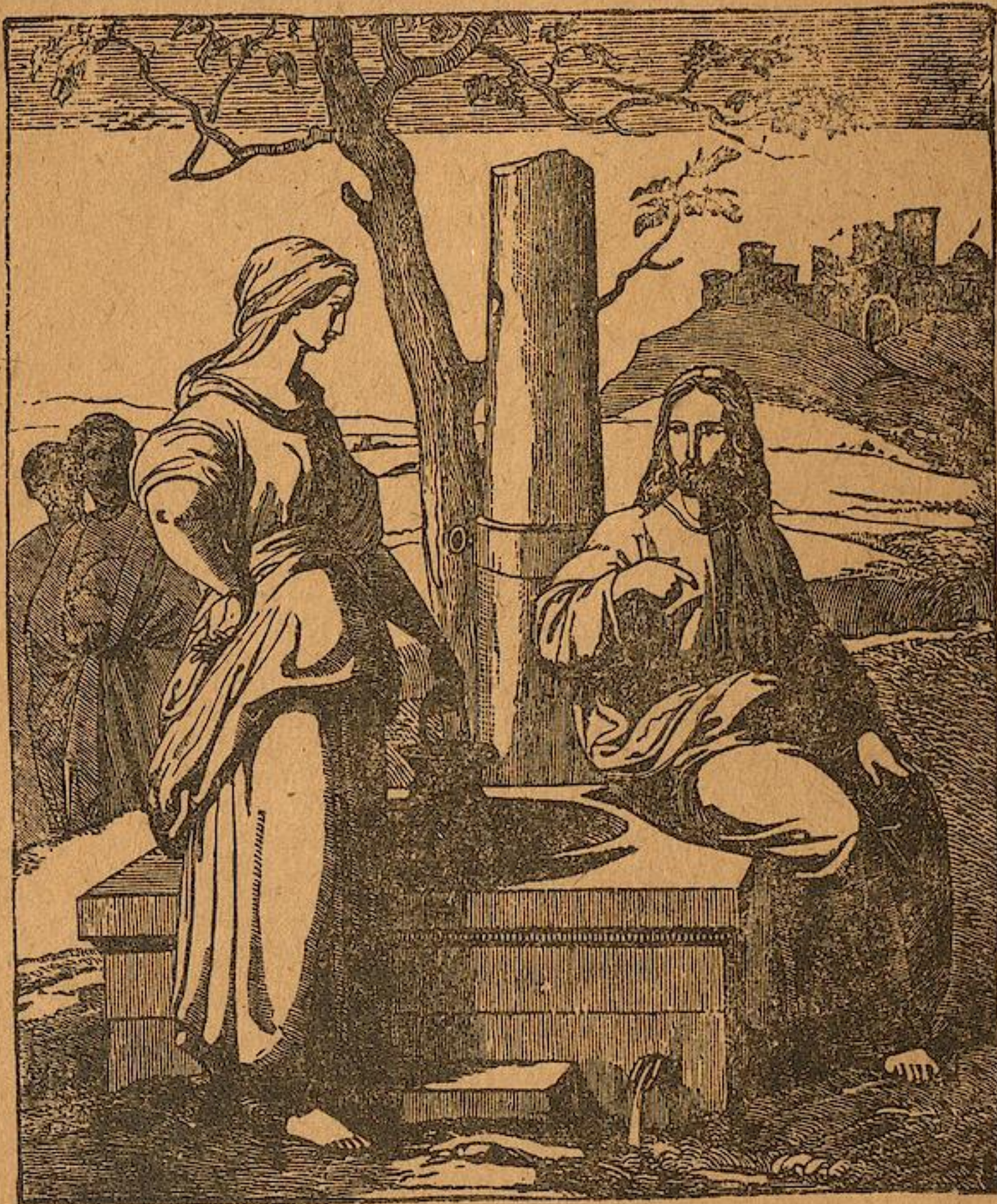

<http://idb.ub.uni-tuebingen.de/diglit/56E230/0066>

<http://idb.ub.uni-tuebingen.de/diglit/56E230/0067>

<http://idb.ub.uni-tuebingen.de/diglit/56E230/0068>

THE HEART BOOK

IN MALAYALAM

Eighth Edition

മ ഞ ന ങ്ങ
പ്ര ലോക പ്രണാമം

KANARESE MISSION PRESS AND BOOK DEPOT,
MANGALORE
1926

